

**ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา
ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ
โรงเรียนพลิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ**

**สารนิพนธ์
ของ
นายสมนึก ดีหะสิงห์**

**เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาธุรกิจศึกษา**

ตุลาคม 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๕๐.๐๖๖
๓๒๕๖๖
๐.๖

ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา
ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ
โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

บทคัดย่อ

ของ

นายสมนึก ดีหะสิงห์

๑๓ ม.ค. ๒๕๔๗

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

ตุลาคม ๒๕๔๖

h ๒๓๖๗๔๕

สมนึก ดีหะสิงห์ (2546). **ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชา เอกธุรกิจศึกษา. ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ สารนิพนธ์ กศ. ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.**
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์. ดร. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน เปรียบเทียบระดับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส ตลอดจนรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนิสิต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2542 – 2545 จำนวน 134 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า และแบบสอบถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t -test และ ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมีปัญหาการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นิสิต หญิง มีปัญหาการเรียนการสอนสูงกว่า นิสิตชาย ส่วนปัญหาการเรียนการสอน ด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่อายุต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร และ ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการเรียนการสอน และ ด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นิสิตที่มีอาชีพ ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นิสิตที่มีสถานภาพ ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

**THE STUDENT'S INSTRUCTION PROBLEMS PROJECT STUDY
OF SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY GRADUATED SCHOOL
IN COOPERATIVE AT PETCHABURI BUSINESS
MANAGEMENT SCHOOL**

AN ABSTRACT

BY

MR. SOMNUK DEHASING

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University**

October 2003

Somnuk Dehasing . (2003). ***The Student ' s Instruction Problems Project Study Of Srinakharinwirot University Graduated School In Cooperative at Petchaburi Business Management School.*** Master project , M. Ed. (Business Education). Bangkok : Advisor : Assoc. Prof. Dr. Suwat Watanawong.

The purpose of the research is to study the learning problems of student in five aspects, which are : curriculum , teaching and learning method , environment in learning learners and instructors , and comparing these problems according to the following variables : sex , age, occupations, income, married

The samples used in this research is 134 persons of student ' s Srinakharinwirot University Graduated school in cooperative project study at Petchaburi Business Management School . The devices used to collect the information are questionnaires constructed in the forms of rating scaled checking and open – ended types, Statistics used to analyze the data are percentage, mean, standard deviation , t-test , and One – Way Analysis of Variance

The finding of research were follows :

1. The sex were different at a statistic no significant as a whole , but in each domain such as the environment in learning domain was at a statistic significant at .01 . female have more problems than male.
2. The age were different at a statistic significant at .01 . but in each domain such as the curriculum and environment in learning domain was at a statistic significant at .01. each domain such as teaching and learning method and learners domain was at a statistic significant at .05. each domain such as instructors at a statistic on significant.
3. There occupations were different at a statistic no significant as a whole.
4. There income were different at a statistic no significant as a whole , , but in each domain such as the curriculum domain was at a statistic significant at .05. each domain other at a statistic no significant.
5. There married were different at a statistic no significant as a whole.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
 สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
 วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สวัณน์ วัฒนวงศ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรณ สิริแพทยพิสุทธิ์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ สิฏจากร ชุทรัพย์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรกวิน)

วันที่

เดือน

พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีจากความเมตตากรุณาในการให้คำปรึกษาแนะนำ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากท่านรองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์ และ อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ ที่กรุณาร่วมเป็นกรรมการสอบ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สำราญ ชนวนัน อาจารย์ทองใบ แทนมณี และ รองศาสตราจารย์ชัยยศ วีระเดชพงษ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้การอบรม สั่งสอน และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนประสบการณ์ ที่ดีแก่ผู้วิจัย อีกทั้งได้ให้ความเมตตาด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแก่ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ภรรยา บุตรทุกคน ที่ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาอบรม สั่งสอน และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการศึกษาค้นคว้าเสมอมา

สมนึก ดีหะสิงห์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวความคิด	7
	สมมุติฐานการวิจัย	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	ความเป็นของโครงการ	11
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน.....	11
	ด้านหลักสูตร	11
	ด้านการเรียนการสอน	12
	ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน.....	22
	ด้านผู้เรียน	23
	ด้านผู้สอน.....	23
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน.....	25
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	32
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	32
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	33
	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	34
	การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล	34
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	70
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	70
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	70
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	71
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	71
การวิเคราะห์ข้อมูล	73
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	74
อภิปรายผล	77
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	81
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	82
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก	89
ภาคผนวก ก	90
ภาคผนวก ข	95
ภาคผนวก ค	102
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	111

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวน และร้อยละของนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ของนิสิต จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ สถานภาพสมรส.....	41
2	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอน ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจ ศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ โดยรวม และ รายด้าน	42
3	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอน ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจ ศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านหลักสูตร โดยรวม และ รายข้อ.....	43
4	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอน ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจ ศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านการเรียน การสอน โดยรวม และ รายข้อ.....	45
5	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอน ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจ ศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านสภาพแวดล้อม ในการเรียน โดยรวม และ รายข้อ.....	47
6	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอน ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจ ศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านผู้เรียน โดยรวม และ รายข้อ.....	49

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

7	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอน ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจ ศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านผู้สอน โดยรวม และ รายข้อ.....	51
8	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียน พัฒนการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา หลักสูตรการศึกษามหา บัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จำแนกตาม เพศ โดยรวมและรายด้าน....	52
9	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอนของ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจ ศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จำแนก ตามอายุ โดยรวม และ รายข้อ.....	53
10	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียน พัฒนการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา หลักสูตรการศึกษามหา บัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จำแนกตาม อายุ โดยรวมและรายด้าน.....	54
11	การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการเรียนการสอน ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับ โรงเรียนพัฒนการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจ ศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านหลักสูตร จำแนกตาม อายุ.....	55
12	การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการเรียนการสอน ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับ โรงเรียนพัฒนการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจ ศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านการเรียน การสอน จำแนกตาม อายุ.....	56

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

13	การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการเรียนการสอน ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอก ธุรกิจศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านสภาพ แวดล้อมในการเรียน จำแนกตาม อายุ.....	57
14	การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการเรียนการสอน ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอก ธุรกิจศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านผู้เรียน จำแนกตาม อายุ.....	58
15	การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการเรียนการสอน ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจ ศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ โดยรวม จำแนกตาม อายุ.....	59
16	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอนของ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจ ศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จำแนกตาม อาชีพ โดยรวม และ รายข้อ.....	60
17	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จำแนกตาม อาชีพ โดยรวม และรายด้าน.....	61
18	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอน ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจ ศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จำแนกตาม รายได้เฉลี่ย / เดือน โดยรวม และ รายข้อ.....	62

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

19	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา หลักสูตร ศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จำแนกตาม รายได้เฉลี่ย/เดือน โดยรวมและรายด้าน.....	63
20	การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการเรียนการสอน ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอก ธุรกิจศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านหลักสูตร จำแนกตาม รายได้เฉลี่ย / เดือน.....	64
21	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอนของ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจ ศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จำแนกตาม สถานภาพสมรส โดยรวม และ รายข้อ.....	65
22	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา หลักสูตรการ ศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จำแนกตาม สถานภาพสมรส โดยรวม และรายด้าน.....	66
23	รวบรวมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับ บัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจวิชาเอกธุรกิจ ศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์.....	67

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาของไทยในสมัยปัจจุบัน มุ่งจัดการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ของการศึกษาไทยที่พึงประสงค์ในอนาคตไว้ว่า “การศึกษามุ่งพัฒนาคน ให้สมดุลทั้งร่างกาย ปัญญา จิตใจและสังคม” ให้คนไทยมีคุณลักษณะมองกว้าง คิดไกลใฝ่ดี มีวินัยในตนเอง มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ในโลก ยุคโลกาภิวัตน์ การจัดการศึกษาจึงต้องจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ช่วยให้ผู้ เรียนได้รู้จักและแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง และรักที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (รุ่ง แก้วแดง.2541 : 62) ซึ่งกระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้สังคมโลกในปัจจุบัน เกิดการเปลี่ยนแปลง เป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านประชากร สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการ เมือง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนหรือเพิ่มคุณภาพของคนให้เป็น กำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ การจัดการศึกษาจึงต้องให้สอดคล้องกับโลกยุคปัจจุบัน หลัก สูตรจำเป็นต้องเน้นทางด้าน การนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอน ให้ สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 ที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา หลักสูตรในระดับต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเอง ครอบครัว มีความภูมิใจในชุมชนและ ท้องถิ่น (สิปปนนท์ เกตุทัต.2538:23)

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงของสังคม มีจุดมุ่งหมายสำคัญในการจัด การศึกษา คือ กระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อที่จะให้ได้กำลังคนที่มีคุณภาพมาก เพียงพอที่จะช่วยพัฒนาประเทศให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ คือ การจัดการศึกษาเพื่อให้ คนรู้จักชีวิต เข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อม สามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการแก้ไขปัญหาและ เสริมสร้างสังคมให้เกิดสันติสุข และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมและ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน.2535:3)

การจัดการศึกษาในแต่ละระดับของสถาบันอุดมศึกษา มุ่งที่จะพัฒนาความเจริญอก งามทางสติปัญญาและความคิดทางวิชาการ มุ่งสร้างสรรค์กำลังคนในระดับนักวิชาการและวิชา ชีพชั้นสูง เพื่อเพิ่มกำลังคนในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต รวมถึงการส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาการต่าง ๆ ในระดับสูง โดยเฉพาะการ ประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษานับว่ามีบทบาทโดยตรง ต่อการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ให้แก่ประเทศ ตั้งแต่เริ่มแรกที่ทำหน้าที่เป็นแหล่งผลิตและเตรียมบุคคลเข้ารับ ราชการ มาสู่สังคมปัจจุบัน ซึ่งเป็นการเตรียมประชาชน เพื่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย

เป็นการผลิตกำลังคนในระดับสูง ในสาขาวิชาการและวิชาชีพต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการและแผนพัฒนาประเทศ (เฉลิมเผ่า อจละนันท์. ม.ป.ป. : 2)

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดทำโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจในระดับ ปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตมหาบัณฑิตทางด้านธุรกิจศึกษา ให้มีประสิทธิภาพออกสู่สังคม และเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางด้านการศึกษาในปัจจุบัน ที่กำลังสนใจที่จะเปิดทำการเรียนการสอนทางด้านธุรกิจกันมากขึ้น รวมถึงเพื่อเปิดโอกาสทางการศึกษา ให้กับประชาชนในส่วนภูมิภาค ได้มีโอกาสที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งถือเป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน ในปีการศึกษา 2542 มีจำนวนนิสิตที่เข้าศึกษาต่อทั้งสิ้น 47 คน ปีการศึกษา 2543 จำนวน 46 คน ปีการศึกษา 2544 จำนวน 29 คน และปีการศึกษา 2545 จำนวน 12 คน รวมนิสิตทั้งหมดที่เข้าศึกษาต่อ จำนวน 134 คน จะเห็นได้ว่าจากสถิติจำนวนนิสิตที่เข้าศึกษาต่อตั้งแต่ปีการศึกษา 2542-2545 มีจำนวน ลดน้อยลง ซึ่งก็อาจเป็นการแสดงถึงปัญหาการเรียนการสอนที่เริ่มเกิดขึ้นโดยอาจเป็นเพราะ หลักสูตรการศึกษาด้านธุรกิจศึกษา เป็นสาขาที่เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นทั้งด้านการศึกษาและด้านธุรกิจไปพร้อม ๆ กัน และเป็นหลักสูตรที่ต้องพยายามจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันให้มากที่สุด และเป็นหลักสูตรที่เปิดกว้างให้ผู้เรียนที่จบปริญญาตรีในทุกสาขา และทุกอาชีพเข้าศึกษาต่อได้ โดยไม่จำกัดเพศ และวัย ซึ่งก็สร้างความหลากหลายด้านผู้เรียนเป็นอย่างมาก อีกทั้งโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ก็เป็นโครงการที่เพิ่งเริ่มดำเนินการไม่นานนัก ยังคงต้องการการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง แต่ในขณะเดียวกัน การจัดการเรียนการสอนจะบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบถึงสภาพปัญหาในการเรียนการสอนของนิสิตร่วมด้วย เพราะในการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับการศึกษา มักเกิดปัญหาขึ้นเสมอ แต่คงแตกต่างกันที่ความมากน้อยของปัญหาเท่านั้นเอง สำหรับโครงการความร่วมมือทางวิชาการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจนั้น ถือว่าปัญหาการเรียนการสอน เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะการเรียนการสอนถือเป็น ภารกิจแรกและภารกิจหลักของโครงการความร่วมมือทางการศึกษาที่จัดทำขึ้น และการมีข้อมูลด้านการเรียนการสอน ที่สะท้อนถึงปัญหาดัง ๆ เช่น ปัญหาเวลาเรียนมีจำกัด ห้องสมุดและสื่อการค้นคว้าไม่เพียงพอ เวลาการให้คำปรึกษาของคณาจารย์มีจำกัด การเดินทางมาเรียนระหว่างอาจารย์กับนิสิตไม่สะดวกเท่าที่ควร ห้องเรียนไม่พร้อมทางด้านสื่อเทคโนโลยี การใช้เวลาไปค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลภายนอกมีเวลาไม่เพียงพอ สภาพแวดล้อมในการเรียนไม่สมบูรณ์ และความแตกต่างของพื้นฐานความรู้เดิมของตัวนิสิตเอง ซึ่งจะสามารถทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้นำไปปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพยิ่ง ๆ ขึ้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาการเรียนการสอนของ นิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ โครงการเพชรบุรี หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับด้านเนื้อหาของหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ไปปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ รวมทั้งยังเป็นการเสนอแนะข้อมูล ให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย อันจะเอื้ออำนวยต่อความก้าวหน้าและประสิทธิภาพของผู้เรียน ให้ได้ผลสัมบูรณ์ขึ้น และส่งผลไปถึงประสิทธิภาพของการพัฒนาการศึกษาของชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต โดยจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส
3. เพื่อรวบรวมปัญหาในการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัญหาในการเรียนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ซึ่งจะเป็นแนวทางแก่ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนในการพัฒนาปรับปรุง ด้านกระบวนการเรียนการสอนของนิสิต ระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษา

กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2542 – 2545 จำนวน 134 คน

1. ตัวแปรที่ศึกษา

1.1. ตัวแปรอิสระ

1.1.1. เพศ

1.1.1.1. ชาย

1.1.1.2. หญิง

1.1.2. อายุ

1.1.2.1. ต่ำกว่า 30 ปี

1.1.2.2. 30 – 40 ปี

1.1.2.3. 40 ปีขึ้นไป

1.1.3. อาชีพ

1.1.3.1. รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.1.3.2. รับจ้าง

1.1.3.3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว

1.1.4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.1.4.1. ต่ำกว่า 15,000 บาท

1.1.4.2. 15,000 – 25,000 บาท

1.1.4.3. มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป

1.1.5. สถานภาพสมรส

1.1.5.1. โสด

1.1.5.2. สมรส

1.1.5.3. หม้าย

1.2. ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการเรียนการสอน 5 ด้าน ดังนี้

1.2.1. ด้านหลักสูตร

1.2.2. ด้านการเรียนการสอน

1.2.3. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

1.2.4. ด้านผู้เรียน

1.2.5. ด้านผู้สอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการเรียน หมายถึง สถานการณ์ อุปสรรค หรือข้อขัดข้อง ซึ่งเป็นสาเหตุให้การเรียนของนิสิตปริญญาโท โครงการความร่วมมือทางวิชาการ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินไปโดยไม่ราบรื่น และก่อให้เกิดปัญหาต่อการเรียน โดยจำแนกเป็น 5 ด้าน คือ

1.1. ด้านหลักสูตร หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความสอดคล้องของหลักสูตรกับการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งอาจไม่เหมาะสมกับสภาพผู้เรียนหรือสภาพของสังคมในปัจจุบัน รวมถึงความไม่ต่อเนื่องของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เนื้อหาวิชาไม่ทันต่อเทคโนโลยีและวิทยาการสมัยใหม่ รวมถึงเนื้อหาวิชา อาจไม่สอดคล้องหรือเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน

1.2. ด้านการเรียนการสอน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน ระยะเวลาในการสอน และการวัดผลประเมินผล

1.3. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับบรรยากาศด้านการเรียนการสอน ภายในสถานศึกษาทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน รวมทั้งความพร้อมของอุปกรณ์ สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน อาคารสถานที่ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เป็นผลต่อการเรียนการสอน

1.4 ด้านผู้เรียน หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน ซึ่งอาจเป็นปัญหาต่อการเรียน ปัญหาด้านเวลาเรียน พื้นความรู้เดิม การเงิน สภาพแวดล้อมทางครอบครัว และปัญหาด้านการเดินทาง

1.5 ด้านผู้สอน หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้สอน ซึ่งได้แก่

1.5.1 บุคลากรผู้สอน หมายถึง ข้อขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ที่ทำการสอนนิสิตปริญญาโท โครงการความร่วมมือทางวิชาการ วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ในวิชาที่สอน บุคลิกภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน กับผู้สอน เทคนิค และวิธีการสอน การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับด้านความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ และการมีจริยธรรมของอาจารย์ผู้สอน

1.5.2 เจ้าหน้าที่ หมายถึง ข้อขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนของนิสิตปริญญาโท โครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิชาเอกธุรกิจศึกษา เกี่ยวกับการชี้แจงข้อมูลข่าวสาร การให้ความสะดวกในด้านการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวนิสิต และมหาวิทยาลัย

1.5.3 ผู้ประสานงาน หมายถึง ปัญหาที่เกี่ยวกับบุคคลที่ทำหน้าที่ติดต่อประสานงาน ระหว่างโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับการติดต่อประสานงานในส่วนของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่การจัดเตรียมความพร้อมด้านสถานที่ สื่อการเรียนการสอน เอกสาร ตำราประกอบการเรียนการสอน และเกี่ยวกับการประสานงานในกิจกรรมเสริมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน

1.5.4 คณะกรรมการบริหารหลักสูตร หมายถึง คณะอาจารย์ที่ทำหน้าที่ดูแลการจัดรายวิชาในแต่ละเทอมให้แก่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา

2. นิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษา และผู้ที่เคยศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปี 2542 - 2545

3. โครงการความร่วมมือทางวิชาการ หมายถึง จัดการเรียนการสอนนอกเวลาราชการ (วันเสาร์ – วันอาทิตย์) ซึ่งเป็นโครงการความร่วมมือทางการวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ โดยใช้โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ เป็นสถานที่สำหรับการเรียนการสอน ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น 3 ภาคการศึกษา คือ ภาคต้น ภาคปลาย และภาคฤดูร้อน

4. อาชีพ หมายถึง ประเภทการทำงานของนิสิตที่ก่อให้เกิดรายได้ในการดำรงชีพ โดยจำแนกเป็น

4.1. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ หมายถึง บุคคลที่ทำงานประจำในองค์กรของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

4.2. รับจ้าง หมายถึง บุคคลที่ทำงานในองค์กรเอกชนหรือพนักงานชั่วคราวทั่วไป

4.3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว หมายถึง บุคคลที่ประกอบอาชีพส่วนตัวหรือเจ้าของกิจการ

5. สถานภาพสมรส หมายถึง สถานภาพของนิสิตโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รุ่นที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปี 2542 – 2545 โดยจำแนกเป็น

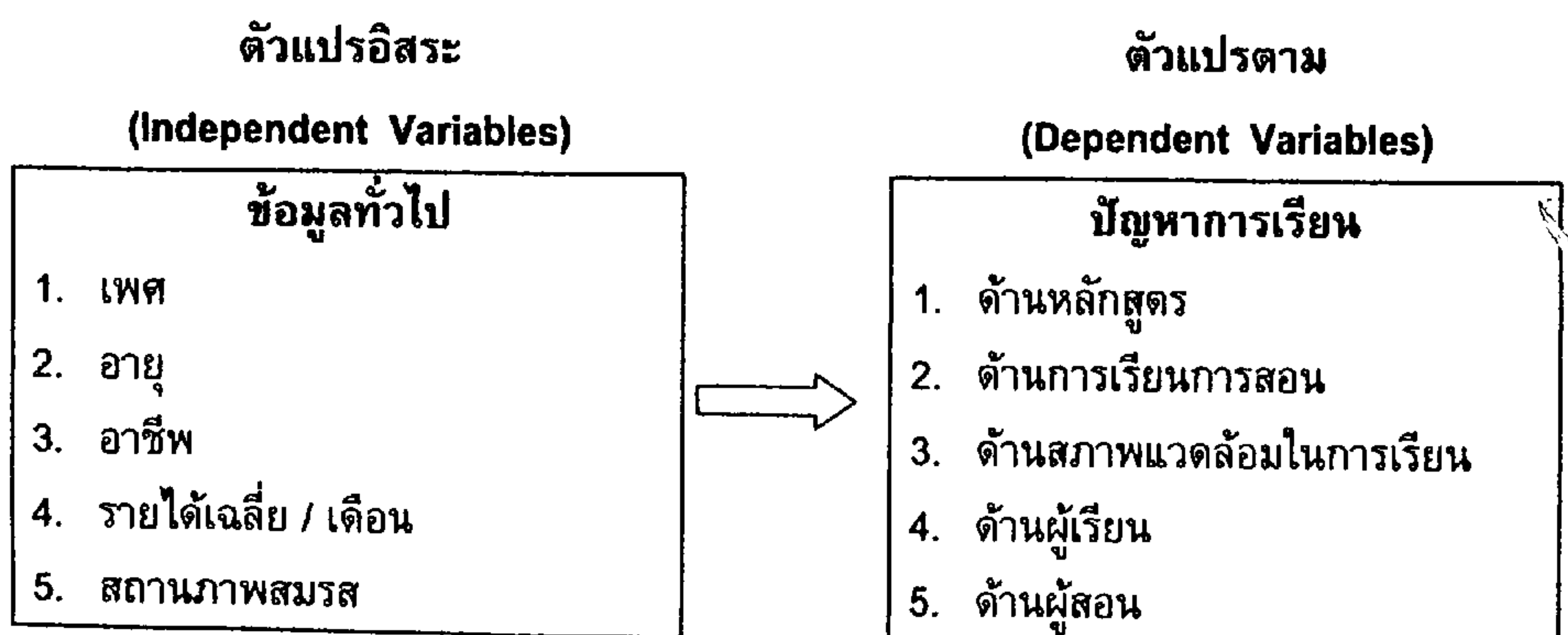
5.1. โสด หมายถึง นิสิตที่ยังไม่ได้จดทะเบียนสมรสตามกฎหมายที่กำหนด

5.2. สมรส หมายถึง นิสิตที่ได้จดทะเบียนสมรสตามกฎหมายที่กำหนดไว้

5.3. หม้าย หมายถึง นิสิตที่ได้จดทะเบียนหย่าตามกฎหมายที่กำหนดไว้ หรือคู่สมรสมีอันเป็นไป

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังนี้ คือ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นิสิตที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
5. นิสิตที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ความเป็นมาของโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
 - 2.1. ด้านหลักสูตร
 - 2.2. ด้านการเรียนการสอน
 - 2.2.1. ความหมายของการเรียนการสอน
 - 2.2.2. รูปแบบของการสอน
 - 2.2.3. ลักษณะการสอนที่ดี
 - 2.2.4. การวัดผลประเมินผล
 - 2.2.5. สื่อการเรียนการสอน
 - 2.3. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน
 - 2.4. ด้านผู้เรียน
 - 2.5. ด้านผู้สอน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน

1. ความเป็นมาของโครงการความร่วมมือทางการศึกษา

เนื่องจากโรงเรียนพัฒนการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ได้รับอนุมัติให้เปิดทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2541 โดยนางอารี ศรีสม ผู้รับใบอนุญาต ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นเพื่อลดความแออัดสร้างคุณภาพการศึกษาเกิดความคล่องตัว และต่อเนื่อง โดยโรงเรียนพัฒนการเพชรบุรีบริหารธุรกิจได้เปิดทำการสอนปีการศึกษา 2541 โดยรับนักศึกษาเฉพาะระดับ ประกาศนียบัตรวิชา

ชีพชั้นสูง ใน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

โรงเรียนมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของสังคม โดยได้ พิจารณาเห็นว่า ควรปรับปรุงการสอนของครูและคุณวุฒิของครู ซึ่งในด้านการสอนได้จัดให้มี การนิเทศภายใน ประกวดครูดีเด่น เป็นต้น แต่ในด้านคุณวุฒิของครูจะเป็นปัญหาอยู่บ้าง เพราะรายได้ของครูไม่สูงนัก นอกจากทางโรงเรียนจะมีการส่งครูเข้าอบรมในด้านต่าง ๆ แล้ว คงจะต้องส่งเสริมครูให้ได้มีการศึกษาที่สูงขึ้น เพราะในสถานศึกษามีเพียงครูที่มีวุฒิปริญญาตรี เท่านั้น แต่หากจะให้ครูไปศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ก็จะทำให้เสียเวลาในการสอนและ โรงเรียนก็จะขาดครูสอน และต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงจะเป็นภาระแก่ครูมากขึ้น ทางผู้บริหารสถาน ศึกษา นายสมาน สรรพคุณ ครูใหญ่โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จึงได้เสนอเรื่อง ไปยังมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอร่วมจัดทำโครงการความร่วมมือทางวิชาการ โดยให้ทาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มาเปิดสอนระดับ ปริญญาโท (ภาคพิเศษ) วิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยทางโรงเรียนทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ และประสานงานด้านการรับสมัคร พร้อมทั้งให้บริการ ด้านสถานที่เรียนและสื่อการสอน รวมถึงเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน โดยหวังว่าครูและบุคลากรในท้องถิ่นจะได้พัฒนาความรู้สูงขึ้น และจะได้นำความรู้มาพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้น รวมถึงเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาสู่ภูมิภาค ซึ่งสอดคล้อง กับนโยบายของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทางมหาวิทยาลัยจึงได้ส่งคณะกรรมการมาตรวจ ดูความพร้อมของโรงเรียน และได้อนุมัติโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒและโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ โดยเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกธุรกิจศึกษา คณะสังคมศาสตร์ โดยเปิดทำการเรียน การสอนในวันเสาร์ – วันอาทิตย์ ทางมหาวิทยาลัยได้เริ่มทำการเปิดรับสมัครสอบคัดเลือกและ เปิดสอนรุ่นแรกในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 มีนิสิตจำนวน 47 คน โดยใช้ห้อง ประชุม 2 (ห้องปรับอากาศ) เป็นห้องเรียน ปัจจุบันมีนิสิตจำนวนทั้งสิ้น 4 รุ่น จำนวน 134 คน โรงเรียนได้สร้างอาคารเรียน หลังที่ 3 ซึ่งถือเป็นอาคารความร่วมมือทางการ ศึกษาขึ้น เป็นอาคารซึ่งใช้สำหรับให้นิสิตระดับปริญญาโทและปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ (เพชรบุรี) ได้ใช้เป็นสถานที่ศึกษา ซึ่งห้องเรียนทุกห้องติดเครื่องปรับอากาศ ทั้งอาคาร

จากโครงการทางวิชาการดังกล่าว เป็นผลให้ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มาเปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับปริญญาตรี (ภาคสมทบ) บริหารธุรกิจ (บ.ธ.บ.) สาขาการ บัญชีและการตลาด และระดับปริญญาโท ซึ่งถือเป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนในเขตจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดใกล้เคียงเป็นอย่างมาก

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

2.1. ด้านหลักสูตร

หลักสูตรถือเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะการจัดการเรียนการสอนของสถาบันต่าง ๆ จะประสบความสำเร็จหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับหลักสูตร ที่สถาบันนั้น ๆ นำมาใช้ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ทั้งหมด ที่สถาบันนั้นได้สั่งสมมา ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งได้มีนักวิชาการและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ ดังนี้

สมิตร คุณานุกร (รัตนา ประเสริฐศรี. 2543:13-14; อ้างอิงจาก สมิตร คุณานุกร.2523: 4-5) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้เรียน โดยบรรจุความมุ่งหมายของการศึกษา ตลอดจนเนื้อหา สาระ ความรู้ ประสบการณ์ และกิจกรรมให้กับผู้เรียน
2. โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ให้ผู้เรียน เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

3. วิชาความรู้สาขาหนึ่ง ที่ว่าด้วยหลักการและแนวปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร

นิรมล ศตวุฒิ (2543:3) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้เป็น 2 แนวทาง คือ

1. หลักสูตร เป็นที่รวมของเนื้อหาวิชาที่วางแผนไว้ หมายถึง เป็นรายวิชาที่ออกแบบไว้สำหรับผู้เรียน ซึ่งเนื้อหาจะมีทั้งเนื้อหาที่เป็นความรู้ เป็นกระบวนการ และเป็นทักษะ โดยเน้นให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหา และมีการวัดผลหลังการสอน

2. หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมด ที่โรงเรียนเป็นผู้นำทางให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งจัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ไม่ว่าประสบการณ์นั้น จะเป็นส่วนหนึ่งของแผนที่เขียนไว้หรือไม่ก็ตาม

กิติมา ปรีดีดิลก (2532:60) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรโดยสรุปว่า

หลักสูตร หมายถึง เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้สอน โดยกำหนดความมุ่งหมายของการศึกษา เนื้อหาของความรู้ และประสบการณ์ที่จะจัดให้กับผู้เรียน กระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผล

ธารง บัวศรี (2532:8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากที่ยอมรับหลักสูตรไปแล้ว
2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หลังจากที่ยอมรับเนื้อหาสาระ ในวิชาที่กำหนดไว้
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ

4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructions Strategies) หมายถึง กระบวนการและวิธีการในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์ และจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

5. วัสดุและสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Materials) หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์ สื่อทัศนศึกษา ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง รายละเอียดของรายวิชา ตลอดจนประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ได้จัดอย่างเป็นระบบ เพื่อมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้ ได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ช่วยสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ให้กับผู้เรียน ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งหลักสูตร ควรจัดให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะ ประสบการณ์ ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

2.2. ด้านการเรียนการสอน

2.2.1. ความหมายของการเรียนการสอน

ด้านการเรียนการสอน ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ ที่ผู้บริหาร ครู อาจารย์ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากการเรียนการสอนมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิด ที่จัดขึ้นในสถานศึกษา เพื่อถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้เรียน และถือเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสำเร็จของสถานศึกษานั้น ๆ

การเรียนการสอนเป็นคำที่มีความหมายกว้างกว่า คำว่า การสอน (Teaching) มีผู้กล่าวว่า การเรียนการสอน หมายถึงผลรวมของการสอนทั้งหลายทั้งปวง (All Teaching is Instruction) นั่นคือ การเรียนการสอนมีความหมายครอบคลุมถึง เหตุการณ์ทุกอย่างที่มีผลต่อการทำให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งอาจสรุปได้ว่า กิจกรรมใด ๆ ที่จัดขึ้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ถือว่าเป็นการเรียนการสอนทั้งสิ้น นอกจากความหมาย ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีนักวิชาการและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนไว้ แตกต่างกัน ดังนี้

อภิชัย กุลชา (2536:3) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่อาจารย์ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความสามารถ เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งการจัดกิจกรรมที่สนับสนุนการเรียนการสอน การเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ ให้แก่นักศึกษาในด้านวิชาการ

สมิตร คุณานุกร (รัตนา ประเสริฐศรี. 2543 : 17; อ้างอิงจาก สมิตร คุณานุกร. 2523:137) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา ตามเป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนนี้ ย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพ และลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาวิชา กล่าวคือ ไม่มีวิธีการสอนใดที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดสำหรับวิธีการสอนแต่ละวิธีนั้น ย่อมมีทั้งลักษณะเด่นและลักษณะจำกัดอยู่ในตัวด้วยกันทั้งนั้น ฉะนั้นผู้สอนจะต้องนำวิธีการสอนแต่ละวิธีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบทเรียน

กิติมา ปรีดีติลล (2532:48) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนถือเป็นหัวใจสำคัญ ของสถานศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับ การจัดการเรียนการสอนทั้งสิ้น ดังนั้นผู้บริหารจึงจำเป็นต้องมีหลักการในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2534:18-19) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้บริหารต้องดำเนินการที่เกี่ยวกับการแสวงหาจุดประสงค์ของการจัดการศึกษาออกมาให้ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางให้บุคลากรได้ปฏิบัติ ผู้บริหารต้องมีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรเป็นอย่างดี รู้จักแนะนำให้ครูรู้จักใช้และทำประมวลการสอน ทำโครงการสอน หรือบันทึก การสอน รู้วิธีการจัดตารางสอน เพื่อจัดรายวิชาได้อย่างเหมาะสม

รัตนา ประเสริฐศรี (2543:18) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่หลักสูตร ต้องการ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตลอดจนคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ทั้งการส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ พร้อมทั้งเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้

พัฒน์ สุจ้านงค์ (สมศักดิ์ สรสินธุ์. 2540 : 16 ; อ้างอิงจาก พัฒน์ สุจ้านงค์. 2522 : 16 – 21) ได้กล่าวถึง การเรียน และการสอนมีสิ่งที่จะต้องพิจารณาหลายประการ พอจะสรุปได้ดังนี้

1. ครูผู้สอนมีความสำคัญมาก ทัศนคติของผู้สอน อาชีพการงาน ซึ่งมีผลต่อความพอใจในการสอน นอกจากนี้ การจูงใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการจะเรียนรู้ตลอดเวลา ก็เป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนั้นตัวผู้สอนจะต้องมีคุณลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ ความจริงใจ ความศรัทธา และความอดทน

2. ครู ต้องคำนึงถึงภูมิหลัง และสภาพแวดล้อมของผู้เรียนส่วนใหญ่ วัย และความต้องการของเขาด้วย

3. ขบวนการสอน ประกอบด้วยหลายขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นเตรียมการ ผู้สอนควรเตรียมการสอนเมื่อได้รับมอบหมายการสอน ตลอดจนต้องเตรียมเอกสาร และข่าวสารต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และประโยชน์จากผู้สอนมากที่สุด

3.2 ขั้นบรรยาย หรือนำเสนอ การให้ข่าวสารซึ่งเป็นระยะที่สอง ของขบวนการสอนนี้ อาจกระทำได้หลายวิธี การสอนจะเกิดประสิทธิภาพเต็มที่หากใช้วิธีการ และเทคนิคต่าง ๆ หลาย ๆ อย่าง ฉะนั้นผู้สอนควรมีประสบการณ์ หรือคunning และสามารถใช่วิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสมเพื่อให้บทเรียนง่ายขึ้น และมีคุณค่าต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

3.3 การสอบ การสอบที่ดี และเกิดประสิทธิผลย่อมทำให้ผู้เรียนนำไปปฏิบัติได้ ฉะนั้น การสอบนักเรียนก็เช่นเดียวกับการสอบครูผู้สอน ย่อมนำมาพิจารณาในขบวนการสอนได้เพื่อวัดความก้าวหน้าในการเรียนเป็นระยะ ๆ และเป็นการประเมินผลการสอนของครูไปด้วยว่ามีอุปสรรคหรือปัญหาในการสอนหรือไม่อย่างไรทั้งนี้เพื่อนำผลไปปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า การเรียนการสอน ถือเป็นการจัดกิจกรรมด้านวิชาการของสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสามารถนำความรู้เหล่านั้นไปใช้ในการดำรงชีวิตได้

2.2.2. รูปแบบการสอน (Instructional Model)

โพพแฮมและเบคเกอร์ (สมศักดิ์ สรสิทธิ์.2540:11; อ้างอิงจาก Popham and Baker.1970:7-8) กล่าวว่า การสอนของครูนั้น ไม่ว่าจะสอนอย่างไร หรือมุ่งที่อะไร ก็ย่อมจะต้องมีรูปแบบของการสอนทั้งสิ้น รูปแบบของการสอนโดยทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. รูปแบบของการสอนโดยอิงแนวทาง (Mean – Referenced Instructional Model) เป็นแบบการสอนที่ครูมุ่งยึดแนวทาง หรือวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอนมากกว่าการยึดจุดมุ่งหมายในการสอน ครูผู้สอนจะเตรียมการสอนโดยกำหนดขั้นตอนต่าง ๆ ไว้อย่างครบถ้วนว่าในช่วงเวลาที่ตนจะสอนนั้น จะต้องทำอะไร วิธีการสอนเป็นแบบใด จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ตามที่หลักสูตรกำหนด

2. รูปแบบของการสอนโดยอิงเป้าหมาย (Goal – Referenced Instructional Model) เป็นรูปแบบการสอนที่ครูยึดจุดมุ่งหมาย ในการสอนเป็นหลัก แล้วดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

บุญชม ศรีสะอาด (2537:2-3) ได้จำแนกรูปแบบการสอนไว้ 2 แบบ คือ

แบบแรก การจำแนกโดยใช้ผู้เรียนและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นเกณฑ์ ซึ่งจำแนกออกเป็น 3 ประเภท คือ การสอนเป็นกลุ่มใหญ่ การสอนเป็นกลุ่มย่อย และการสอนแบบรายบุคคล

แบบที่สอง จำแนกโดยใช้ปริมาณของบทบาทผู้สอน กับบทบาทของผู้เรียนเป็นเกณฑ์ ซึ่งจำแนกได้ 4 ประเภท คือ

1. ประเภทผู้สอนเป็นแกน
2. ผู้เรียนเป็นแกน
3. ผู้เรียนและผู้สอนมีกิจกรรมร่วมกัน
4. การสอนโดยใช้อุปกรณ์พิเศษ

เมธี ปิลันธนาพันธ์ (2531:45-50) ได้เสนอแนะวิธีการสอนวิชาชีพ ไว้ ดังนี้

1. การสอนแบบบรรยาย เป็นวิธีการสอนที่ง่ายที่สุด แต่ควรใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนร่วมกับการบรรยาย เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจได้ง่ายขึ้น

2. การสอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ เป็นการสอนโดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น วีดีโอ สไลด์ แผ่นใส เป็นต้น วิธีการสอนแบบนี้ ได้รับความสำเร็จสูง เพราะนักศึกษาจะให้ความสนใจเป็นอย่างมากต่อการเรียนการสอน

3. การสอนแบบสาธิต นักศึกษาสามารถเห็นการกระทำได้ นิยมสอนในเชิงปฏิบัติ และมีประโยชน์อย่างยิ่งในการสอนเพื่อฝึกทักษะ

4. การสอนโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติเอง เช่น การมอบหมายงานพิเศษ

5. การสอนแบบสร้างสถานการณ์จำลอง เช่น การสร้างสถานการณ์ประกอบการจำลองให้นักศึกษาเข้าฝึกงาน

6. การสอนแบบตั้งคำถาม มักจะใช้ร่วมกับการสอนแบบอื่น จะมีผลสัมฤทธิ์สูง เนื้อหาวิชานั้น ประกอบไปด้วยภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ หลักการอยู่ที่สามารถปฏิบัติได้จริง มิใช่มีความรู้ในทางทฤษฎีเท่านั้น

จากคำจำกัดความข้างต้น อาจสรุปได้ว่า รูปแบบการสอน อาจมีในหลายรูปแบบ ควรเลือกนำมาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาของรายวิชาและผู้เรียน ซึ่งควรเริ่มด้วยการกำหนดจุดประสงค์ของการสอนไว้ในเบื้องต้น แล้วมีการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนก่อนลงมือสอน จากนั้นทำการประเมินผลการเรียนการสอนในตอนสุดท้าย ซึ่งจะเป็นกระบวนการที่ทำให้ทราบว่า การสอนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

2.2.3 ลักษณะการสอนที่ดี

สุมานิน รุ่งเรืองธรรม (2526:3-5) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนที่ดี คือการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยการกระทำด้วยตนเอง สอนให้เหมาะสมกับระดับวุฒิภาวะของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงามในทุก ๆ ด้าน และมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ให้ผู้เรียนรู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม เคารพนับถือ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เคารพในสิทธิ หน้าที่ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

ปรีชา เศรษฐีธร (ม.ป.ป.:72-73) ได้กล่าวถึงลักษณะการสอนที่ดีว่าเป็นการสอนที่ไม่ถือหลักการเป็นบรรทัดฐานตายตัว แต่คำนึงถึงความเหมาะสม การสอนโดยมีความมุ่งหมายที่แน่นอน ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักมั่นคงในการเรียน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี ยั่วให้ผู้เรียนเกิดการสังเกต พิจารณา ค้นคว้าหาเหตุผลและสอนให้มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์ในหมวดวิชาเดียวกัน

เนาวรัตน์ วิไลชนม์ (รัตนา ประเสริฐศรี.2543:17 ; อ้างอิงจาก เนาวรัตน์ - วิไลชนม์.2523:71-73) ได้สรุปลักษณะการสอนที่ดีไว้ 12 ประการ ดังนี้

1. ต้องมีความมุ่งหมายของบทเรียน และให้มีการเตรียมเนื้อหา อุปกรณ์ การประเมินผล ให้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย
2. ต้องยึดเด็กเป็นหลัก โดยต้องคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องวัย และอายุ ตลอดจนประสบการณ์เดิมของเด็ก มากกว่าที่จะเอาหลักสูตรเป็นเกณฑ์
3. ครูต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อมและอารมณ์ของเด็ก
4. ควรมุ่งให้เด็กได้ทั้งความรู้ ความสามารถและทัศนคติ พร้อมทั้งจะประพาดิตนเป็นคนดี
5. ต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดค้น หาเหตุผล ความเป็นไปของสิ่งที่เรียน มิใช่เอาความจริงจากตำราหรือคำบอกเล่าเพียงอย่างเดียว ควรสร้างให้เด็กมีความรู้ ความสามารถในการดำเนินงานนั้น ๆ ด้วย
6. ควรจะสัมพันธ์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกัน ในแง่วิชาเดียวกัน ทั้งในแง่ทฤษฎี และปฏิบัติ ซึ่งจะก่อให้เกิดการต่อเนื่องของประสบการณ์และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน
7. ต้องเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น
8. ต้องช่วยให้เด็กเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียน โดยใช้แรงกระตุ้นทั้งภายในและภายนอก
9. ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนในการดำเนินกิจกรรม รวมทั้งการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนด้วย
10. ไม่ควรยึดอยู่แต่วิธีสอน วิธีใดวิธีหนึ่งเพียงวิธีเดียว แต่ควรเป็นวิธีที่เหมาะสมกับบทเรียน วัยของเด็ก หลักสูตร และประมวลการสอน
11. จะต้องมีการประเมินอยู่ตลอดเวลา โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การสอบ เพื่อให้แน่ใจว่า การสอนนั้นตรงตามความมุ่งหมายที่ต้องการมากที่สุด
12. การตั้งความมุ่งหมาย การกำหนดวิธีสอน การใช้อุปกรณ์และการวัดผล ให้สอดคล้องกับหลักสูตร โครงการสอนและประมวลการสอน

สัจด์ อุทรานันท์ (2529 : 24-25) กล่าวว่า องค์ประกอบของระบบการเรียนการสอน สามารถจัดรูปแบบของการทำงานได้ดังนี้ ซึ่งได้แก่ ตัวป้อน (Input) องค์ประกอบที่เป็นตัวป้อน ในระบบการเรียนการสอนนั้นได้แก่ ครู นักเรียน หลักสูตร และสิ่งแวดล้อมทางการเรียน มีความสำคัญคือ

1. ครู เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้เรียน เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะทำให้การเรียนการสอนจะขาดไม่ได้ เพราะถ้าไม่มีผู้เรียน การสอนก็จะไม่เกิดขึ้นแน่นอน
3. หลักสูตร หมายถึงประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ นักเรียน เพื่อให้บรรลุจุดหมายปลายทางที่ต้องการ ส่วนสำคัญหลักสูตร ได้แก่ จุดประสงค์ของการเรียนการสอน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอนรวมถึงสื่อการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอนด้วย
4. สิ่งแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง การจัดเวลาเรียน การจัดห้องเรียน การเลือกแหล่งวิชาการ

สรุปได้ว่า การสอนที่ดี คือ กระบวนการในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ให้กับ ผู้เรียน โดยเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสังคม เพื่อให้ผู้เรียน สามารถนำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

2.2.4 การวัดผลประเมินผล

การวัดผลประเมินผล เป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญของการจัดการศึกษา เพราะถือ เป็นการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด และยัง เป็นตัวบ่งชี้ถึงความสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนว่า บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนรายวิชา นั้น ๆ หรือไม่ โดยทั่วไป การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน สามารถกระทำได้ในหลาย รูปแบบ อาทิ การทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ หรือตรวจสอบจากการปฏิบัติงานของ นักเรียน ซึ่งแสดงถึงความสามารถของผู้เรียน การวัดผลประเมินผล ควรต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เพื่อให้ครูได้มีโอกาส ปรับปรุงการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

พนัส หันนาคินทร์ (จิตตชา นิลดำ. 2542:16-17; อ้างอิงจาก พนัส หันนาคินทร์. 2524: 199-200) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผล เป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการ เรียนกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งมีลักษณะเป็น รูปธรรม คือ จะแสดงผลของการวัดออกมา เป็นตัวเลข เพื่อแสดงว่านักศึกษามีความรู้ มากน้อยเพียงใด จากที่ได้เรียนไปแล้ว การวัดผล และการประเมินผล จึงเป็นหน้าที่ของครู ที่จะต้องทำการวัดและประเมินผลการเรียนของ นักศึกษาว่าได้ผลเพียงใด หรือต้องปรับปรุงแก้ไข ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา ย่อมมีส่วน รับผิดชอบในการวัดผลประเมินผล และติดตามผลการสอนของครูว่าเป็นอย่างไร ผู้บริหารจึงมี

บทบาทสำคัญ ที่จะช่วยดูแลและส่งเสริม ให้การวัดผลประเมินผล เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ หน้าที่ของผู้บริหารเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการศึกษา มีดังนี้

1. เพื่อทราบผลการเรียนของนักศึกษาและผลการสอนของครู
2. เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนชั้นและจัดแบ่งนักศึกษาตามความสามารถ
3. เพื่อเป็นหลักฐาน ในการรายงานผล ให้ผู้ปกครอง นักศึกษาทราบ
4. เพื่อสถิติอื่น ๆ ทางการศึกษา

อย่างไรก็ตาม การวัดผลและการประเมินผลทางการศึกษา จะบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ซึ่งทำหน้าที่ในการวัดผล ประเมินผลนักศึกษาโดยตรง ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นต้องส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวัดผล และประเมินผล เช่น จัดให้มีการประชุม สัมมนาเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล

ธารง บัวศรี (2532:227) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การวัดคุณสมบัติของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นตัววัดในด้านปริมาณหรือคุณภาพก็ได้ การวัดในด้านปริมาณ ได้แก่ การวัดความยาว ความกว้าง ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร ความถี่ ความเร็ว เป็นต้น ส่วนในด้านคุณภาพ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับเชาว์ปัญญา พฤติกรรม เจตคติ ฯลฯ การประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการนำความรู้ การรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อเป็นประโยชน์ในการประเมินค่าและตัดสินใจ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2525:199) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผล คือ การพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณค่า ความจริง และการกระทำ บางที่ขึ้นอยู่กับการวัดเพียงอย่างเดียว ส่วนการประเมินผลประกอบด้วย

1. ผลการวัดที่ได้จากกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การทดสอบ เป็นต้น
2. เกณฑ์การพิจารณา เพื่อให้เป็นแนวทางหรือหลักการพิจารณา แล้วเปรียบเทียบกับสัมพัทธ์ที่กำหนดไว้ เช่น พอใจ ไม่พอใจ
3. การตัดสินใจ เป็นการสรุปผลเปรียบเทียบ ระหว่างผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การวัดผลและประเมินผลมีประโยชน์อย่างมาก ในการจัดการศึกษาทั้งกับครูผู้สอนเอง และตัวผู้เรียน เพราะการวัดผลประเมินผล มีบทบาทในการพัฒนาการเรียนการสอน ทำให้ครูได้ทราบว่าตนเองมีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ที่จะต้องแก้ไข ในเรื่องเนื้อหาวิชาที่สอน วิธีสอนหรือสาเหตุอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ทำให้ทราบว่านักเรียนยังขาดความเข้าใจ ในเรื่องใด ซึ่งครูจะได้นำผลที่ได้รับนี้ไปปรับปรุงการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น ดังที่

อุทุมพร ทองอุไทย (จิตตชา นิลดำ. 2542:18; อ้างอิงจาก อุทุมพร ทองอุไทย. 2518:85) กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผลของครู นับเป็นความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาอีกประการหนึ่ง เพราะเป็นกระบวนการที่ช่วยตัดสินความมีประสิทธิภาพในการสอน ผลของการประเมินผลจะช่วยให้ครู ได้เห็นสภาพสะท้อนความว่าผู้เป็นครู

ทำหน้าที่ได้ครบถ้วนเพียงพอ มีส่วนใดที่ยังบกพร่อง หรือจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การเรียนของผู้เรียนและการสอนของครู บรรลุเป้าหมายตามต้องการ

เอกศักดิ์ บุตรลับ (2537:53) ได้กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน จะต้องกระทำอย่างมีระบบ ซึ่งควรดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ ในการวัดผลและประเมินผลให้ชัดเจน ว่าต้องการวัดผลเพื่อการตัดสินใจเลือกเพื่อจัดตำแหน่ง เพื่อตรวจสอบความรู้ หรือเพื่อการวินิจฉัย

2. จัดทำตารางวิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหา เพื่อที่จะบอกให้ทราบว่า จะออกข้อสอบวัดเนื้อหาใด ในพฤติกรรมใด แค่นั้นและเพียงใด เพื่อข้อสอบที่สร้างขึ้นได้ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการ

3. เลือกเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับข้อมูลที่จะวัด โดยพยายามใช้เทคนิคการวัดหลาย ๆ วิธี

4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล หลังจากกำหนดว่าจะใช้วิธีใดวัดผลแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือ การสร้างเครื่องมือวัดผลตามที่กำหนด ซึ่งเครื่องมือที่ใช้กันมาก ในการวัดผลการเรียนการสอนได้แก่ แบบทดสอบ

5. ดำเนินการวัดผล เป็นขั้นตอนของการนำเครื่องมือไปทดสอบหาข้อมูล เพื่อใช้ประกอบการประเมินผล

6. การประเมินผลและการใช้ผลจากการวัด จุดหมายปลายทางของการวัดผล ก็เพื่อปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนและการสอนของครู ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด ควรปรับปรุงและแก้ไขอย่างไร

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2524 : 3 – 4) ได้กล่าวว่าการประเมินผล หมายความว่า การประมาณค่าหรือราคาเท่าที่ควรจะเป็นเช่น ประเมินราคา ประเมินผลการศึกษา

จากที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การวัดผลและการประเมินผล ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบว่า การเรียนการสอนที่จัดขึ้น ประสบผลสำเร็จ หรือบรรลุวัตถุประสงค์ใดในระดับใด และยังช่วยในการตัดสินใจ ได้อย่างมีกฎเกณฑ์ และสามารถนำผลการประเมินที่ได้ไปพัฒนาการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2.5 สื่อการเรียนการสอน

ในการจัดการเรียนการสอน นอกจากครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี มีความสามารถในการเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมแล้ว สื่อการเรียนการสอนก็ถือว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ที่จะช่วยให้การเรียนการสอน ดำเนินไปได้ด้วยดี และมีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้น เพราะสื่อการเรียนการสอน จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ และสามารถเพิ่มความเป็นรูปธรรม และความเป็นจริงต่อการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถ

นำเรื่องราว หรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ห่างไกลเข้ามาในห้องเรียนได้ ดังนั้นครูผู้สอน ควรมีความสามารถในการใช้สื่อการสอน ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและผู้เรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด มองเห็นความสัมพันธ์ของเรื่องราว หรือสิ่งที่จะเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้การสอน บรรลุถึงจุดหมายปลายทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ได้มีนักวิชาการ ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ แตกต่างกัน ดังนี้

จำรัส คำรัตน์ (2534:36) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน วิธีการ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยนำข้อมูล หรือส่งเสริมสนับสนุน ให้การเรียนการสอน บรรลุจุดประสงค์ อย่างมีประสิทธิภาพ

สมบุรณ์ สงวนญาติ (2534: 43-44) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้นมาเอง เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการสอนและกิจกรรม ซึ่งได้นำมาใช้ในการถ่ายทอดความรู้จากครูไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอน

กิตานันท์ มลิทอง (2536:83) ได้ให้ความหมายว่าสื่อการเรียนการสอน หมายถึง สื่อชนิดใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นเทปบันทึกเสียง สไลด์ วิทยุ โทรทัศน์ วีดีโอ แผนภูมิ ภาพนิ่ง ฯลฯ ซึ่งบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ เนื้อหาบทเรียนได้ง่ายขึ้น
2. สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน
3. การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียนนั้น
4. ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น

ธำรง บัวศรี (2532:207-210) ได้สรุปหลักเกณฑ์ในการเลือกใช้สื่อไว้ ดังนี้

1. ต้องตอบสนองจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน โดยพิจารณาเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน บางครั้งอาจใช้สื่อที่เป็นของจริงมาเปรียบเทียบดู บางกรณีอาจไม่จำเป็นต้องใช้ของจริงก็ได้
2. ต้องเหมาะสมกับวัย และพื้นฐานประสบการณ์ของผู้เรียน เช่น ถ้าผู้เรียนอยู่ในวัยเด็ก ในชั้นประถมศึกษา ควรใช้สื่อที่เป็นของจริง มองเห็นได้ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ต้องตีความ และไม่ต้องใช้หลักทฤษฎี มาประยุกต์เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
3. ต้องเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนที่เป็นหญิง ชาย เด็กและผู้ใหญ่ ฉลาดมาก ฉลาดน้อย ชอบอิสระ ชอบแก้ตัวและอื่น ๆ ย่อมมีความพึงพอใจในสื่อที่แตก

ต่างกัน ดังนั้น ผู้สอนควรศึกษาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน และเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน

4. ต้องเหมาะสมทั้งในด้านค่าใช้จ่ายและการปฏิบัติ และช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย

5. ต้องหาได้ง่ายหรือมีอยู่ในท้องถิ่นนั้น

กิดานันท์ มลิทอง (2536:33) ได้เสนอหลักในการใช้สื่อการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1. สื่อนั้นต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนและจุดมุ่งหมายที่จะเสนอ

2. เลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และเป็นสื่อที่จะให้ผลต่อการเรียนการสอนมากที่สุด ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชานั้นได้ดีเป็นลำดับขั้นตอน

3. เป็นสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน

4. สื่อนั้นควรสะดวกในการใช้ มีวิธีใช้ไม่ซับซ้อนยุ่งยากจนเกินไป

5. ต้องเป็นสื่อที่มีคุณภาพ เทคนิคการผลิตที่ดี มีความชัดเจนและเป็นจริง

6. มีราคาไม่แพงจนเกินไป หรือถ้าจะผลิตเอง ควรคุ้มกับเวลาและการลงทุน

จิตตชา นิลดำ (2542:22-23) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของสื่อการสอน ไว้ ดังนี้

1. ต้องได้ประโยชน์คุ้มค่ากับที่ได้ลงทุนหามา

2. คำนึงถึงความประหยัด หรือทำจากวัสดุราคาถูกและหาได้ง่ายในท้องถิ่น

3. ต้องมีความปราณีต เรียบร้อย สวยงาม น่าสนใจ ดูแล้วเข้าใจง่าย

4. ต้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับหลายบทเรียน และตรงตามจุดประสงค์ของบทเรียนนั้น ๆ

5. ต้องตรงกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน

6. มีขนาดและจำนวนพอเหมาะกับจำนวนผู้เรียน

7. ต้องเหมาะสมกับวัย ความต้องการ และระดับชั้นของผู้เรียน

8. ต้องคงทนถาวร ใช้ได้หลาย ๆ ครั้ง เก็บไว้ได้นาน คุ้มค่าของเงิน เวลาและแรงงาน

9. ครูและผู้เรียนควรวางแผนร่วมกันและช่วยกันทำ

จารึก ชุกติกุล (2520 : 170) ให้คำนิยามว่า “สื่อการเรียนการสอน คือสิ่งใด ๆ ที่ครูกำหนดขึ้นเป็นเครื่องมือ เพื่อประโยชน์ในการสื่อความหมาย และหรือเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ในการสอนแต่ละครั้ง อย่างสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสอน”

ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ (2521 : 88) กล่าวว่า วัสดุ สื่อการสอนหมายถึงอะไรก็ได้ ที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างน่าสนใจ สนุก ตื่นเต้น และทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อช่วยในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์และทักษะ ให้เกิดกับผู้เรียน ช่วยให้การเรียนการสอนนั้น บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้

ควรต้องมีความเหมาะสมกับบทเรียนและตัวผู้เรียน ทั้งควรช่วยประหยัดเวลาและงบประมาณในการเรียนการสอนอีกด้วย

3.3 ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน

มีผู้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในการเรียน ในสถานศึกษา ไว้ดังนี้

วิไลวรรณ พิธิยานุวัฒน์ และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2519:21) ได้สรุปความสำคัญเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยว่า ช่วยทำให้นักการศึกษาเข้าใจธรรมชาติของวิทยาลัยมากขึ้น ซึ่งจะเป็นแนวทางนำไปสู่การวางแผนพัฒนา ให้วิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเอื้ออำนวยต่อผลสัมฤทธิ์ของมวลสมาชิก และเพื่อการแนะแนวการศึกษาให้นักศึกษาได้อีกด้วย

นัยนา อ่างสันติกุล (2522: 16-17) ให้ทรงเห็นว่า สภาพแวดล้อมวิทยาลัยคือ การรับรู้พฤติกรรม เหตุการณ์ สถานที่ หรือลักษณะใด ๆ ในวิทยาลัยที่นักศึกษาสังเกตหรือรับรู้ได้

มันเกียรติ โกศลนิรติวงศ์ (2527:19-20) ให้ความหมายว่า สภาพแวดล้อมด้านบรรยากาศการเรียนการสอน หมายถึง สภาพหรือบรรยากาศในการเรียนการสอน ได้แก่ พฤติกรรม ผู้เรียน ผู้สอน วิธีสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา บรรยากาศในห้องเรียน เช่น หลักสูตร บทเรียน อุปกรณ์และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด องค์ประกอบดังกล่าวนี้ จะส่งเสริมให้นักศึกษา ค้นพบทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ โดยได้รับประสบการณ์ตรง อันก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาการ ทักษะคิด บุคลิกภาพ คุณธรรม และพัฒนาจนถึงที่สุดของแต่ละคน

อัจฉรา สุขารมณ์ และพรณี บุญประกอบ (2542:19) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อม ด้านการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนและการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ความรู้ และสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้ โดยบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับการจัดหลักสูตร พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม และรวมถึงสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนและผู้สอน องค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด นอกจากนั้นสภาพแวดล้อม ในการเรียน ยังรวมถึง ความพร้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน ตลอดจนอาคารสถานที่

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในการเรียน หมายถึง สภาพการจัดการเรียนการสอน บรรยากาศในการเรียนการสอน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ตลอดจนสื่อ อุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน และความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริม ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.4 ด้านผู้เรียน

พรศรี โรจน์เมธี (2540:24) ได้สรุปว่า ผู้เรียนนั้นจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน คือ ความมีวินัยและความรับผิดชอบ ประกอบด้วย

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง เช่น รู้หน้าที่ ตั้งใจจริงในการปฏิบัติหน้าที่ที่ปฏิบัติตนไปสู่ความเป็นพลเมืองดี การศึกษาเป็นส่วนสำคัญโดยการส่งเสริมและปลูกฝังระเบียบวินัย ให้แก่คนในชาติ การยอมรับเหตุผล กล้าแสดงออก กล้ารับผิดชอบ ยับยั้งชั่งใจและมีมัธยัสถ์

2. ความรับผิดชอบต่อผู้อื่น เช่น ช่วยเสริมสร้างความสงบสุขในสังคม การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การวางตัวอย่างให้เกิดจริยธรรมซึ่งกันและกัน ความอดทน อดกลั้น สงบเสงี่ยม

3. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นผลจากความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น อย่างเหมาะสม ได้แก่การปฏิบัติตามหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายอย่างเหมาะสม ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความมานะอดทน ไม่หะหลวม ไม่ละเมิดประโยชน์ซึ่งเป็นของสาธารณะส่วนรวม

ดังนั้นผู้เรียนจะต้อง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง หน้าที่ในการเล่าเรียน มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน สุขภาพกาย ใจ และจิตดี ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นอย่างเหมาะสม

สิปปนนท์ เกตุทัต (2538:54) ให้ความเห็นว่า การผลิตบัณฑิตในอนาคต จะต้องมุ่งให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ ลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ มีความรู้ภาษาไทยดี มีความรู้ทางสังคมและรักษาวินัยธรรมไทย รู้ภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 1 ภาษา สามารถเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมของชาวต่างประเทศได้ และมีความรู้ วิชาการหรือวิชาชีพแขนงใดแขนงหนึ่ง อย่างลึกซึ้ง พร้อมมีประสบการณ์ในการฝึกปฏิบัติในสาขาวิชาชีพนั้น

ดังนั้นผู้เรียน จึงต้องเป็นผู้ที่มีความพร้อม ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม พร้อมทั้งจะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งควรต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นด้วย

3.5 ด้านผู้สอน

ผู้สอน หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ แนะนำทาง และส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ และมีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ดังนั้นผู้สอนหรือครู จึงถือว่าเป็นบทบาทสำคัญ ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผลได้ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายและลักษณะของผู้สอนที่ดีไว้ ในหลายลักษณะ ดังนี้

กรีซและคอสติน (จิตตชา นิลดำ. 2542:14; อ้างอิงจาก Grush and Costin.1975:64) ให้ความเห็นว่า ครูที่มีประสิทธิภาพ ควรเป็นครูที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นผู้นำที่ขยันขันแข็ง กล่าวคือ มีความสามารถและกระตือรือร้น ในการเรียนการสอน เป็น

คนซื่อสัตย์สุจริต น่าไว้วางใจ รักษาสัญญาที่ให้ไว้กับนักเรียนเสมอ เข้าใจนักเรียนได้ดี ควบคุมกิจกรรมในชั้นเรียน โดยการให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนชี้แจงวัตถุประสงค์ และเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายในชั้นเรียน สามารถควบคุมชั้นเรียนได้ กระตุ้นให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ให้ความรู้แก่นักเรียนได้ทันกับความรู้ใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตลอดจนเป็นคนมีอารมณ์ขันด้วย

เฉลียว บุรีภักดีและคณะ ได้ศึกษาค้นคว้าลักษณะครูที่ดี พบว่า ลักษณะครูที่ดี มี 5 ประการด้วยกัน คือ

1. เป็นผู้มีควมรู้ดี มีการค้นคว้าหาความรู้ และนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์อยู่เสมอ
2. มีความสามารถในการสอนดี สามารถใช้ภาษาได้ดี มีเทคนิคในการโน้มน้าวจิตใจคน และสามารถประพฤติปฏิบัติเป็นตัวอย่างได้
3. สุขภาพจิตดี รวมทั้งรู้จักรักษาอารมณ์ให้มั่นคง
4. ประพฤติดี ซื่อสัตย์ เที่ยงธรรม มีเมตตา ขยันอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
5. มีน้ำใจประชาธิปไตย มีเหตุผล กล้าพูด กล้าทำ เคารพความจริง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ยึดมั่นในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

เกียรติวรรณ อมาตยกุล (ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ. 2539 : 34 – 35 ; อ้างอิงจากเกียรติวรรณ อมาตยกุล. 2526 : 43 – 44) ได้ให้แนวคิดในเรื่องของบทบาทของครู เพื่อช่วยเหลือให้นักศึกษาผู้ใหญ่เกิดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. หาวิธีการทำให้ผู้เรียน และผู้สอนมีความสนิทสนม และคุ้นเคยกัน บรรยากาศของห้องเรียนเต็มไปด้วยการยอมรับ เห็นอกเห็นใจ ไว้วางใจ ช่วยเหลือเป็นมิตรซึ่งกันและกันในห้องผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น และสนใจใฝ่รู้มากขึ้น
2. ร่วมมือกับผู้เรียนในการวางแผนการเรียน โดยอาจจะพิจารณาจากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือ ความรู้ของผู้เรียน เวลาที่จะใช้ในการเรียน เครื่องมือประกอบการเรียน ความรู้ความสามารถของตัวเอง ฯลฯ ผู้สอนซึ่งมีประสบการณ์ ความรู้ ความชำนาญ และเคยผ่านการเรียนรู้วิชานั้น ๆ มาแล้ว ย่อมสามารถช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ชัดเจนขึ้น
3. ร่วมมือกับผู้เรียนวางแผนการเรียน การเรียนที่มีแบบแผน และขั้นตอนที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และสามารถเรียนได้อย่างรวดเร็ว
4. เป็นทั้งผู้ให้กำลังใจ แนะนำ และช่วยเหลือ รวมทั้งเป็นผู้บริการ และจัดหาแหล่งวิชาความรู้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนพาผู้เรียนไปดูงานนอกสถานที่ เป็นต้น
5. ช่วยเหลือผู้เรียนในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุถึงสิ่งที่ผู้เรียนคาดหวังไว้มากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า ผู้สอนควรต้องมีความรู้ ความสามารถ ทั้งในด้านหลักสูตร วิธีการสอน ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ได้เป็นอย่างดี รวมทั้งคุณความดี และความเอื้ออาทร ปราศรัยที่จะถ่ายทอด เพื่อแผ่ ให้ผู้อื่นได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ดีด้วย

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการเรียนที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ถือเป็นอุปสรรคหนึ่งของความสำเร็จ ในการเรียนการสอน ดังนั้นทุก ๆ ฝ่าย ที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษา จึงต้องคำนึงถึงปัญหาดังกล่าว และปัญหาที่เกิดขึ้นก็มีหลายรูปแบบ ซึ่งล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อการเรียนของผู้เรียนทั้งสิ้น ดังที่ได้มีผู้สนใจศึกษา ได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียน ไว้ในหลายลักษณะ ดังนี้

สมสุข ชีระพิจิตร (2536:148) กล่าวว่า ปัญหาสำคัญที่นักศึกษาเผชิญอยู่ในปัจจุบัน มี 3 ด้าน คือ

1. ด้านการศึกษาเล่าเรียนและการเตรียมตัวเพื่อการอาชีพ
2. ด้านการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. ด้านอารมณ์และสังคม

ปัญหาทั้ง 3 ด้านนี้ มาจากความต้องการของนักศึกษา ตามธรรมชาติ ตามพัฒนาการ ตามวัย ซึ่งนักศึกษายังปรับตัวไม่ได้เป็นส่วนหนึ่ง และยังมาจากการขาดความเข้าใจระหว่างนักศึกษากับผู้ใหญ่อีกส่วนหนึ่ง ปัญหาทางการเรียน ก่อให้เกิดการสูญเปล่าทางการศึกษา

รุจิ ภูสวระ (2531:72-73) ได้กล่าวถึง สิ่งที่คุณสอนและผู้บริหารในระดับอุดมศึกษา จะต้องคำนึงถึง เกี่ยวกับตัวผู้เรียนที่อาจทำให้เกิดปัญหาการเรียน เนื่องจากผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์โดยตรงกับปัญหาการเรียนการสอนการขาดคุณลักษณะบางประการของผู้เรียน ทำให้การเรียนการสอน ไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งคุณลักษณะ ดังกล่าว คือ

1. ระดับสติปัญญาและความถนัดทางการเรียน สิ่งนี้คงปฏิเสธได้ยากว่าจะไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน ผู้มีสติปัญญาสูง ย่อมจะมีปัญหาทางการเรียนน้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญาดำกว่า ซึ่งผู้สอนก็ต้องรู้จักจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของผู้เรียนด้วย
2. องค์ประกอบทางสรีระร่างกายภายนอก ซึ่งได้แก่ ประสาทสัมผัสของผู้เรียน ที่จะสามารถรับรู้สิ่งที่ผู้สอนสอน ได้มากน้อยเพียงใด เช่น ผู้เรียนบางคนอาจจะมีสายตาผิดปกติ ความสามารถในการได้ยิน สุขภาพกายและสุขภาพจิต ฯลฯ ถ้าการเรียนบางวิชาจำเป็นต้องอาศัยทักษะเหล่านี้ ก็อาจทำให้เกิดปัญหาในการสอนได้

3. บุคลิกภาพส่วนตัว ได้แก่ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร ความมั่นใจในตนเอง ทศนคติต่ออาจารย์ผู้สอน ทศนคติต่อวิชาเรียน ทศนคติต่อสถาบัน และวิชาชีพ

ที่เรียน สิ่งเหล่านี้ จะมีผลอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน ผู้เรียนบางคนไม่สามารถจะเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ตนรัก ระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัย มีให้เลือกหลายระดับ ทำให้ผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยบางคนที่สอบได้ ในวิชาที่ตนไม่ได้ตั้งใจเรียน ขาดความสนใจและเอาใจใส่ เพราะจิตใจมุ่งแต่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยใหม่ในปีต่อไป

4. สภาพทางบ้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ล้วนแต่เป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่จะทำให้เกิดปัญหาการเรียนการสอน แม้ผู้สอนจะทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด แต่ถ้าผู้เรียนมีความวิตกกังวล เกี่ยวกับสภาพปัญหาในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของพ่อแม่ ผู้ปกครอง อาจทำให้ผู้เรียน ต้องใช้เวลาส่วนหนึ่ง หารายได้ มาช่วยเหลือการศึกษาของตนเองด้วย

ทองคุณ หงษ์พันธุ์ (จิตตชา นิลคำ. 2542:25-26; อ้างอิงจาก ทองคุณ หงษ์พันธุ์.2524:7) ได้วิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเสนอต่อคณะกรรมการ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย พบว่า ปัญหาต่าง ๆ มีดังนี้

1. ปัญหาด้านจุดมุ่งหมาย ในทัศนะของนักศึกษา มีความเห็นว่า
 - 1.1. นักศึกษาไม่มีโอกาสเข้าร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายการศึกษา
 - 1.2. สถาบันการศึกษาตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดี แต่ขาดการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น บางแห่งตั้งวัตถุประสงค์ไว้สูงเกินไป
 - 1.3. ขาดการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา
 - 1.4. ในส่วนตัวของนักศึกษา จะมุ่งศึกษาเพื่อยกระดับฐานะของตนเองเป็นส่วนใหญ่ โดยขาดการนำความรู้ ไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
2. ปัญหาด้านหลักสูตรและสภาพการเรียนการสอน
 - 2.1. ผู้สอนใช้การบรรยายทำให้เบื่อหน่าย และการสอนมีลักษณะให้ท่องจำเนื้อหา มากเกินไป
 - 2.2. หนังสืออ้างอิงมีน้อย ขาดตำราต่างประเทศที่แปลเป็นภาษาไทย
 - 2.3. ผู้สอนขาดความเป็นกันเอง และมาสอนไม่สม่ำเสมอ
3. ปัญหาการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา
 - 3.1. ผู้สอนส่วนใหญ่ ใช้ชอล์กและกระดานดำเป็นอุปกรณ์การสอน
 - 3.2. ผู้สอนไม่เข้าใจ และไม่มีทักษะ ในการใช้อุปกรณ์ สื่อการเรียนต่าง ๆ
4. ปัญหาการประเมินผล ความก้าวหน้าของผู้เรียนและผู้สอน
 - 4.1. ผู้สอนไม่มีหลักเกณฑ์ วัดผลที่แน่นอน
 - 4.2. ผู้สอนบางท่านให้คะแนนจากผลงาน หรือสอนเพียงอย่างเดียว ควรพิจารณาแสดงความคิดเห็น ควบคู่กันไปกับการรายงาน การสอบข้อเขียน ไม่ควรนำเรื่องส่วนตัว มาเกี่ยวข้องให้ความสนิทสนมและความใกล้ชิดเกินไป

วลีวรรณ ตรเตชะวิวัฒน์ (2536: 79) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ พบว่าปัญหาด้านเพื่อนและสังคมของนักศึกษานั้น จะมีปัญหาสูงสุดในเรื่องประหม่าหรือตื่นเต้น เมื่อต้องปรากฏตัวในที่ชุมชน โดยที่นักศึกษาต่างคณะ จะมีปัญหาแตกต่างกัน ในเรื่องไม่มีเพื่อนสนิท ที่ไวใจหรือปรับทุกข์ได้ และปัญหาการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

จิตตชา นิลดำ (2542: 60-61) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านหลักสูตร ปัญหาเกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการเลือกรายวิชา ในหมวดวิชาเลือกเสรี และผู้เรียนไม่ได้เลือกเรียนรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีตามความสนใจและตามความถนัด

ด้านวิธีการเรียนการสอน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก การจัดเวลาฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ ในห้องปฏิบัติการมีน้อย และการศึกษาดูงานในสถานประกอบการธุรกิจมีน้อย

ด้านผู้เรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ค่าใช้จ่ายในการเรียนตลอดหลักสูตรสูงมาก และผู้เรียนไม่มีเวลามาพบผู้สอนนอกเวลาเรียน

ด้านผู้สอน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้สอนขาดความเอาใจใส่ต่อปัญหาในการเรียน ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน

ด้านการวัดผลและประเมินผล ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้สอนไม่อธิบายข้อบกพร่อง ที่พบจากการวัดผลและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ และข้อสอบที่สอบมากเกินไป แต่ให้เวลาในการทำข้อสอบน้อยเกินไป

ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ลิฟท์มีจำนวนไม่เพียงพอและค้างบ่อย และจำนวนสื่ออุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอน มีไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน เช่น คอมพิวเตอร์

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอน

5.1. งานวิจัยในประเทศ

สมศักดิ์ สรสินธุ์ (2540:68-69) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาของอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านเนื้อหาวิชา การใช้สื่อการสอน วิธีการสอน การวัดผลและการประเมินผล โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทวารวดี 4 สถาบัน คือ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง สถาบันราชภัฏ

กาญจนบุรี และสถาบันราชภัฏนครปฐม พบว่า ปัญหาในด้านเนื้อหาวิชาของอาจารย์โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับสภาพสังคม รองลงมาคือ รายวิชาที่เรียนจะเป็นวิชาพื้นฐานมากกว่าวิชาเอก และข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาด้านเนื้อหาวิชา มีข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ การกำหนดวุฒิ และรายวิชาให้ตรงกับตลาดแรงงาน รองลงมา คือ เน้นว่าวิชาเอก เพื่อให้นักศึกษาเป็นที่ยต้องการของตลาดแรงงาน ปัญหาด้านวิธีการสอน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ผู้สอนส่วนใหญ่ยังเน้นการบรรยาย ส่วนข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหามากที่สุด คือ ควรส่งเสริมให้นักศึกษากลับแสดงออก ด้านความคิดเห็น ให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความชำนาญในการปฏิบัติงานมากขึ้น ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหามากที่สุด คือ ควรมีการสนับสนุนในด้านงบประมาณ ในการจัดหาซื้อสื่อการเรียนการสอน และปัญหาในการวัดผลและประเมินผล ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ การวัดผล ประเมินผลในวิชาเดียวกัน จะไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหามากที่สุด คือ ควรมีการจัดการสอบย่อยให้มากขึ้น เพื่อให้ นักศึกษามีความกระตือรือร้น

รัชต์ธานี ชัชวาลย์ปรีชา (ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ, 2539 : 37 ; อ้างอิงจากรัชต์ธานี ชัชวาลย์ปรีชา. บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า อาจารย์ และนิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ประสบปัญหาในเรื่อง หลักสูตร คือ เนื้อหาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตที่เรียน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ยังขาดงบประมาณ และการประสานงานระหว่างอาจารย์ กับนิสิต นักศึกษา ปัญหาการเรียน นิสิต นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และไม่ได้รับความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก นอกจากนั้น ยังขาดแหล่งค้นคว้า เนื่องจากห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร วารสารทางพลศึกษา และวิชาการทั่วไปน้อย

ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 4 ด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน และด้านตัวผู้เรียน นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มีปัญหาการเรียนโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

จิตตชา นิลดำ (2542:60-61) ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 6 ด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก นิสิตมีปัญหาการเรียนในระดับมาก ส่วนด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล นิสิตมีปัญหาการเรียนระดับน้อย

สมจิตร์ ยิ่งยงดำรงฤทธิ์ (2540 : 82-83) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพ หลักสูตร ระยะสั้น แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้คือ

1. ด้านหลักสูตร ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากเนื้อหาวิชาที่เรียนรวบรัดเกินไป และเวลาเรียนตลอดหลักสูตรน้อยเกินไป
2. ด้านกระบวนการเรียนการสอน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากการสอนกระทำเฉพาะในสถานศึกษา ผู้เรียนไม่มีโอกาสออกไปดูงาน ฝึกงานนอกสถานที่ และหนังสือ ตำราเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน
3. ด้านผู้สอน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้สอนจ้ำจะเบียบเกินไป และจำนวนผู้สอนมีน้อย
4. ด้านผู้เรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้เรียนไม่มีเวลาทบทวนเนื้อหาในบทเรียนและนักศึกษาเรียนไม่รู้เรื่อง ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียน

พิสมัย บัวอุไร (2542 : 85-86) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษา สำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ พบว่า ปัญหา การเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ รวม 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านการวัดผลและประเมินผลและด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีปัญหาในด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ด้านผู้เรียน พบว่า นักศึกษามีปัญหาในด้านผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านผู้สอน พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และ ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก

5.2. งานวิจัยในต่างประเทศ

เลห์แมนและมีเรนส์ (สมศักดิ์ สรสิทธิ์.2540; อ้างอิงจาก Lehmen and Mehrens;1971:136) ได้สรุปการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยเทเทอร์น วอชิงตัน สเตท (Western Wansington state College) จำนวน 443 คน นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนของครูในอุดมคติว่ามีเกณฑ์ที่สำคัญมากที่สุด 5 ประการ คือ

1. มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน ต้องมีความรู้อย่างกว้างขวาง ทั้งความรู้ขั้นพื้นฐาน และความรู้ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน
2. มีความสนใจในวิชาที่สอนอย่างลึกซึ้ง และมีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาค้นคว้าวิชาที่สอน
3. มีความยืดหยุ่นและมีความสามารถที่จะเสนอบทเรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ และสนองความต้องการของผู้เรียน
4. เตรียมการสอนอยู่เสมอในวิชาที่ตนสอน กำหนดหัวข้อวิชาที่สอน กำหนดวัตถุประสงค์ ตลอดจนรายชื่อหนังสืออ้างอิง
5. ใช้ศัพท์ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม มีความสามารถในการอธิบายอย่างชัดเจน แจ่มแจ้ง สอนโดยคำนึงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน

เฮลท์และเพอร์ซี่ (รัตนา ประเสริฐศรี.2543 : 31; อ้างอิงจาก สมคะเน คำจุน. 2528:30) ได้ทำการศึกษา ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาที่เรียนไม่เต็มเวลา กับนักศึกษาที่เรียนเต็มเวลา จากการศึกษาพบว่า นักศึกษา ส่วนใหญ่ ต้องการอาจารย์ผู้สอนที่มีความกระตือรือร้น มีความรู้ดี ต้องการเรียนเนื้อหาวิชาที่ น่าสนใจ มีประโยชน์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาชีพได้อย่างดี

เพอวิส (สมศักดิ์ สรสิทธิ์. 2540; อ้างอิงจาก Purvis. 1980 : 163-175) ได้ศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเปิดที่ใช้ระบบการเรียนการสอนทางไกล พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. นักศึกษาส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพแล้ว และละทิ้งจากการเรียนมาเป็นเวลานาน ทำให้ขาดทักษะในการอ่าน การเขียน และความเข้าใจ เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่ เรียนต่อเนื่องกันมา
2. กิจกรรมการพบกลุ่ม หรือการสอนเสริมต้องมีคุณภาพและมาตรฐาน เพราะ เนื่องจากกลุ่มผู้ผลิตเอกสารการสอนเป็นคนละกลุ่มกับอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนเสริม
3. วิธีการเรียน เนื่องจากมหาวิทยาลัยเปิดใช้ระบบการเรียนการสอนทางไกล เป็นหลักนักศึกษาต้องศึกษาด้วยตนเองจากสื่อประสม เช่น เอกสารการสอน รายการวิทยุ กระจายเสียง และรายการวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเป็นการสื่อสารทางเดียว (One way Communication) นักศึกษาจึงไม่มีโอกาสซักถามหรือโต้ตอบได้

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา สรุปได้ว่า การ จัดการเรียนการสอน จะมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใด องค์ประกอบหลักที่สำคัญก็คือ นัก ศึกษา ซึ่งนักศึกษาควรต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตร เนื้อหารายวิชา และมีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม สามารถที่จะเรียนรู้เนื้อหา ในรายวิชา ต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้แล้ว การจัดกระบวนการเรียนการสอน วิธีการถ่ายทอดความรู้ของครู

ผู้สอน สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน ก็ถือเป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่ง ที่จะมีส่วนให้การจัดการศึกษาสัมฤทธิ์ผลได้

ดังนั้นผู้วิจัย จึงเห็นว่าการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพัฒนวิชาการ เพชรบุรีบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษา

กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษา

กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต รุ่นที่ 1 จำนวน 47 คน, รุ่นที่ 2 จำนวน 46 คน, รุ่นที่ 3 จำนวน 29 คน และรุ่นที่ 4 จำนวน 12 คน รวมจำนวน 134 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตบัณฑิตศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งจำแนกออกเป็น เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ย/เดือน และสถานภาพสมรส ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบ Check List

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการเรียน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน ซึ่ง

เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

คะแนน 5	หมายถึง	มีระดับปัญหามากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	มีระดับปัญหามาก
คะแนน 3	หมายถึง	มีระดับปัญหปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	มีระดับปัญหาน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	มีระดับปัญหาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สำรวจปัญหาเบื้องต้นเกี่ยวกับการเรียน โดยการสัมภาษณ์นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา รุ่นที่ 1, 2 ,3 และ 4
3. รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากเอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนิสิต โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมาย
4. สร้างแบบสอบถาม ปัญหาในการเรียน ให้มีขอบเขตและเนื้อหาครอบคลุมปัญหาการเรียนทั้ง 5 ด้าน
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พร้อมทั้งแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ
6. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ ได้แก่
 - 6.1. รองศาสตราจารย์ชัยยศ วีระเดชพงษ์ ภาควิชาพลศึกษา สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
 - 6.2. อาจารย์ทองใบ แท่นมณีศึกษานิเทศก์ 9 สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

6.3. อาจารย์สำราญ ชวนวัน รองผู้อำนวยการ สำนักงานพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 5

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วคัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป ได้ข้อสอบถาม จำนวน 63 ข้อ

8. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตปริญญาโท ภาคสมทบ เอก บริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏเพชรบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

9. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

10. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขจนเรียบร้อยสมบูรณ์แล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตาม ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังหน่วยงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดอยู่
2. ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนิสิตแล้วส่งไปรษณีย์และเก็บ ด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยติดต่อกับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหาร ธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต เพื่อขอความร่วมมือนิสิต รุ่นที่ 1, 2, 3 และ 4 ให้ตอบ แบบสอบถามระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2545 - 15 พฤษภาคม 2546

5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาว่ามีความถูกต้อง สมบูรณ์ทุกทฉบับ
2. จำแนกข้อมูลของแบบสอบถามตามตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 2.1. เพศ

- 2.2. อายุ
- 2.3. อาชีพ
- 2.4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- 2.5. สถานภาพสมรส

3. นำข้อมูลที่ได้กระทำการประมวลผลข้อมูล เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus)

4. วิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าร้อยละ

5. วิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	มีปัญหามาก
ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด

6. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

7. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม จำแนกตาม อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ย/เดือน และสถานภาพสมรส โดยใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance)

8. เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน คูลส์ (Newman-Keuls)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1. ค่าสถิติพื้นฐาน

6.1.1. ค่าร้อยละ

6.1.2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์.2541 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนประชากรทั้งหมด

6.1.3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์.2541 : 65)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนรวมทั้งหมด

6.2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 200)

$$\infty = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_i^2} \right]$$

เมื่อ	∞	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้ง ฉบับ

6.3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

6.3.1. การเปรียบเทียบปัญหาระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
2 กลุ่ม ใช้ t – test โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์.2541 : 173)

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\frac{\sqrt{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา
	x_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 1
	x_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มเป้าหมายที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มเป้าหมายที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มเป้าหมาย ที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มเป้าหมาย ที่ 2
	df	แทน	ระดับขั้นแห่งความเป็นอิสระของความแปรปรวนร่วม

6.3.2. เปรียบเทียบปัญหาการเรียงระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.2538:113)

$$F = \frac{MS_b}{MB_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้แสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม

MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

6.3.3. เมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่โดยใช้วิธีของนิวแมน คูลส์ (Newman - keuls)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายของข้อมูลดังนี้

N	=	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	=	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	=	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	=	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
F	=	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
df	=	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	=	ผลรวมของคะแนนค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	=	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of squares)
**	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิต จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ สถานภาพสมรส โดยการวิเคราะห์จำนวนและค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจ ศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ใน 5 ด้านได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายด้านและรายข้อ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ใน 5 ด้านได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ สถานภาพสมรส

ตอนที่ 4 รวบรวมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ใน 5 ด้าน โดยใช้วิธีการเสนอในรูปของความถี่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิต จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ สถานภาพสมรส ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวน และร้อยละของนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิต จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ สถานภาพสมรส

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1. ชาย	56	41.80
1.2. หญิง	78	58.20
รวม	134	100
2. อายุ		
2.1. ต่ำกว่า 30 ปี	26	19.40
2.2. 30 - 40 ปี	63	47.00
2.3. 41 ปีขึ้นไป	45	33.60
รวม	134	100
3. อาชีพ		
3.1. รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	104	77.60
3.2. รับจ้าง	18	13.40
3.3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	12	9.00
รวม	134	100
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
4.1. ต่ำกว่า 15,000 บาท	42	31.30
4.2. 15,000 - 25,000 บาท	70	52.20
4.3. มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป	22	16.40
รวม	134	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
5. สถานภาพสมรส		
5.1. โสด	60	44.80
5.2. สมรส	71	53.20
5.3. หม้าย	3	2.20
รวม	134	100

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 134 คน ส่วนใหญ่เป็นนิสิต หญิง มีอายุ 30 - 40 ปี มีอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 – 25,000 บาท และส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส

ตอนที่ 2 ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจ ศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการ เพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ใน 5 ด้านได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้าน ผู้สอนโดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายด้านและรายข้อ ดังแสดงในตาราง 2 - 7

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิต ระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษา มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ โดยรวม และ รายด้าน

ปัญหาด้านการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านหลักสูตร	3.25	0.86	ปานกลาง
ด้านการเรียนการสอน	3.24	0.88	ปานกลาง
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.49	0.80	ปานกลาง
ด้านผู้เรียน	3.35	0.77	ปานกลาง
ด้านผู้สอน	2.87	1.09	ปานกลาง
รวม	3.24	0.78	ปานกลาง

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตมีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวมรายด้าน อยู่ ในระดับปานกลาง

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิต
ระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านหลักสูตร โดยรวม และ รายข้อ

ด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. หลักสูตรมีขอบเขตที่กว้างไม่ชัดเจน	3.31	1.10	ปานกลาง
2. เนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้	3.08	1.07	ปานกลาง
3. เนื้อหาหลักสูตรไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน	2.93	1.10	ปานกลาง
4. เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	3.16	1.19	ปานกลาง
5. เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	3.33	1.10	ปานกลาง
6. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เพียงพอที่จะศึกษาต่อในระดับสูง	2.99	1.20	ปานกลาง
7. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่ได้บรรจุทักษะที่จำเป็นบางอย่าง ในการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน	3.37	1.16	ปานกลาง
8. การจัดลำดับของเนื้อหาไม่ต่อเนื่องกัน	3.29	1.27	ปานกลาง
9. ในบางรายวิชาหลักสูตรกำหนดเวลาในการฝึกภาคปฏิบัติ น้อยเกินไป	3.72	1.03	มาก
10. เนื้อหาในบางรายวิชาขาดการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริย ธรรม และจรรยาบรรณทางธุรกิจที่ควรไปใช้ในการ ปฏิบัติงาน	3.17	1.14	ปานกลาง
11. การจัดลำดับเนื้อหาวิชาในแต่ละรายวิชาไม่ได้เรียงลำดับ ความยากง่าย	3.26	1.18	ปานกลาง
12. จุดมุ่งหมายของแต่ละรายวิชาไม่ชัดเจน	3.14	1.30	ปานกลาง
13. เนื้อหาในหลักสูตรบางรายวิชามีภาคปฏิบัติน้อยเกินไปทำ ให้ผู้เรียนขาดทักษะ	3.36	1.12	ปานกลาง
14. เนื้อหาในรายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และแก้ ปัญหาน้อย	3.40	1.16	ปานกลาง
รวม	3.25	0.86	ปานกลาง

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตมีปัญหาการเรียนการสอน ด้านหลักสูตรโดย
รวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ 9 คือ ในบางรายวิชาหลักสูตรกำหนดเวลาใน
การฝึกภาคปฏิบัติน้อยเกินไป มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิต
ระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิตคณะสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอน โดยรวม และ รายข้อ

ด้านการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
15. การจัดการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับวัยและระดับการศึกษาของผู้เรียน	3.04	1.03	ปานกลาง
16. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย	3.49	1.20	ปานกลาง
17. การจัดวิทยากรมาบรรยายพิเศษน้อยเกินไป	3.57	1.06	มาก
18. ภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาแต่ละวิชาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตของวิชานั้น ๆ	3.57	1.18	มาก
19. การศึกษาดูงานนอกสถานที่มีเวลาน้อยเกินไป	3.50	1.07	ปานกลาง
20. วิธีการสอนไม่สอดคล้องกับรายวิชาที่เรียน ส่วนมากใช้การบรรยายเพียงอย่างเดียว	3.28	1.07	ปานกลาง
21. วิธีการสอนส่วนใหญ่ไม่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.19	1.25	ปานกลาง
22. การจัดกิจกรรมการเรียนไม่สอดคล้องกับระดับสติปัญญา ความสามารถของผู้เรียน	3.10	1.33	ปานกลาง
23. เวลาที่ใช้ในกิจกรรมกลุ่มการเรียนการสอนน้อยเกินไป	3.16	1.10	ปานกลาง
24. งานที่ผู้สอนมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียนมีจำนวนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลา	3.57	1.29	มาก
25. วิธีการจัดการเรียนการสอนไม่เน้นให้ผู้เรียนรู้จักการแก้ปัญหา	2.90	1.17	ปานกลาง
26. ผู้สอนขาดความชำนาญในการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.01	1.06	ปานกลาง
27. การวัดผลและประเมินผลขาดความหลากหลายไม่มีความเหมาะสมในรายวิชา	3.13	1.26	ปานกลาง
28. เกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผลและประเมินผลกำหนดไว้คลุมเครือไม่ชัดเจน	3.17	1.15	ปานกลาง
29. ผู้สอนมิได้ทำการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	2.96	1.28	ปานกลาง
30. การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนของผู้สอนแต่ละคนขาดความเป็นธรรมและเที่ยงตรง	3.13	1.29	ปานกลาง
รวม	3.24	0.88	ปานกลาง

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตมีปัญหาการเรียนการสอน ด้านการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 17 การจัดวิทยากรมาบรรยายพิเศษน้อยเกินไป ข้อ 18 ภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาแต่ละวิชาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตของวิชานั้น ๆ ข้อ 24 งานที่ผู้สอนมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียนมีจำนวนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลา ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิต
ระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยรวม และ รายข้อ

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
31. สภาพบรรยากาศในชั้นเรียนไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้	3.07	1.11	ปานกลาง
32. เอกสาร ตำรา สำหรับค้นคว้า มีจำนวนน้อย	4.02	1.08	มาก
33. ความไม่พร้อมของห้องเรียน อาคารเรียนและเก้าอี้นั่งฟังบรรยาย	3.25	1.14	ปานกลาง
34. สภาพในห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้อุปกรณ์	3.48	1.11	ปานกลาง
35. จำนวนสื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์	3.75	1.08	มาก
36. ผู้เรียนไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้อุปกรณ์ เพื่อนำเสนอประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน	3.75	1.00	มาก
37. พื้นที่ในห้องสมุดมีความคับแคบเกินไป	3.16	1.24	ปานกลาง
38. สื่อ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนไม่ทันสมัย และไม่มีประสิทธิภาพ	3.22	1.04	ปานกลาง
39. การบริการน้ำดื่ม มีไม่เพียงพอ และมีไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน	3.55	1.20	มาก
40. ภายในชั้นเรียนยังขาดอุปกรณ์ที่ประกอบกับสื่อการเรียนการสอน เช่น ปลั๊กไฟ จอรับภาพข้ามศีรษะ เครื่องขยายเสียง ฯลฯ	3.58	1.13	มาก
41. สถานศึกษาจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนได้ใช้พักผ่อนในช่วงพักน้อยเกินไป	3.53	1.19	มาก
รวม	3.49	0.80	ปานกลาง

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตมีปัญหาการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 32 เอกสาร ตำรา สำหรับค้นคว้า มีจำนวนน้อย จำนวนสื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ ข้อ 36 ผู้เรียนไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้อุปกรณ์ เพื่อนำเสนอประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ 40 ภายในชั้นเรียนยังขาดอุปกรณ์ที่ประกอบกับสื่อการเรียนการสอน เช่น ปลั๊กไฟ จอรับภาพข้ามศีรษะ เครื่องขยายเสียง ฯลฯ ข้อ 39 การบริการน้ำดื่ม มีไม่เพียงพอ และมีไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน ข้อ 41 สถานศึกษาจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนได้ใช้พักผ่อนในช่วงพักน้อยเกินไป ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิต
ระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านผู้เรียน โดยรวม และ รายข้อ

ด้านผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
42. ผู้เรียนไม่มีเวลาดังกล่าวเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน	3.72	0.95	มาก
43. ผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าห้องสมุด หรือศึกษาดังกล่าวเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน	3.84	0.87	มาก
44. ผู้เรียนไม่กล้าซักถามผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจในขณะเรียน	3.35	1.04	ปานกลาง
45. ผู้เรียนมีความแตกต่างทางด้านประสบการณ์ และทักษะการปฏิบัติงาน	3.71	1.04	มาก
46. ปัญหาด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียน	3.81	1.03	มาก
47. ผู้เรียนมีภาระรับผิดชอบทางครอบครัว ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	3.43	1.06	ปานกลาง
48. ความไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียนของผู้เรียน	3.16	1.16	ปานกลาง
49. บุคคลในครอบครัวไม่ให้การสนับสนุนในการเรียนของผู้เรียน	2.83	1.35	ปานกลาง
50. ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน	2.94	1.30	ปานกลาง
51. ผู้เรียนเป็นโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	2.78	1.33	ปานกลาง
52. ผู้เรียนขาดการวางแผนที่ดีในการเรียนและการทำกิจกรรมเสริมการเรียน	3.27	1.09	ปานกลาง
รวม	3.35	0.77	ปานกลาง

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตมีปัญหาการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 43 ผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าห้องสมุด หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ข้อ 46 ปัญหาด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียน ข้อ 42 ผู้เรียนไม่มีเวลาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน ข้อ 45 ผู้เรียนมีความแตกต่างทางด้านประสบการณ์ และทักษะการปฏิบัติงาน ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิต
ระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านผู้สอน โดยรวม และ รายข้อ

ด้านผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
53. ผู้สอนขาดความเป็นกันเองกับผู้เรียน	2.85	1.07	ปานกลาง
54. ผู้สอนบรรยายไม่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน	2.96	1.14	ปานกลาง
55. ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	2.87	1.25	ปานกลาง
56. ผู้สอนขาดความเอาใจใส่ต่อปัญหาการเรียนของผู้เรียน	3.07	1.32	ปานกลาง
57. ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในระหว่างเรียน	2.71	1.39	ปานกลาง
58. ผู้สอนบางคนเข้าสอนไม่ตรงเวลา	2.85	1.30	ปานกลาง
59. ผู้สอนขาดทักษะ ขาดความรู้ในการถ่ายทอด	2.66	1.26	ปานกลาง
60. ผู้สอนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้เรียนได้	2.83	1.31	ปานกลาง
61. ผู้สอนขาดการแสดงออกซึ่งการมีมนุษยสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน	2.74	1.35	ปานกลาง
62. ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน	3.04	1.30	ปานกลาง
63. ผู้สอนไม่นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น การกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ ฯลฯ	2.98	1.31	ปานกลาง
รวม	2.87	1.09	ปานกลาง

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตมีปัญหาการเรียนการสอน ด้านผู้สอน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรี บริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และ ด้านผู้สอน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ สถานภาพสมรส ดังแสดงในตาราง 8 - 22

ตาราง 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอก ธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จำแนกตาม เพศ โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียนการสอน	ชาย (N = 56)		หญิง (N = 78)		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
ด้านหลักสูตร	3.30	0.85	3.21	0.86	0.57
ด้านการเรียนการสอน	3.23	0.90	3.23	0.86	0.01
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.23	0.96	3.66	0.61	-2.94**
ด้านผู้เรียน	3.27	0.89	3.40	0.67	-0.89
ด้านผู้สอน	2.88	1.03	2.85	1.13	0.16
รวม	3.18	0.86	3.27	0.70	-0.64

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมีปัญหาการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นิสิต หญิง มีปัญหาการเรียนการสอนสูงกว่า นิสิตชาย ส่วนปัญหาการเรียนการสอน ด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิต
ระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จำแนกตามอายุ โดยรวม และ รายข้อ

ปัญหาการเรียนการสอน	อายุ					
	ต่ำกว่า 30 ปี		30 - 40 ปี		41 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านหลักสูตร	3.25	0.78	3.45	0.85	2.97	0.84
ด้านการเรียนการสอน	3.25	0.98	3.40	0.91	2.99	0.71
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.32	0.74	3.76	0.56	3.20	0.99
ด้านผู้เรียน	3.18	0.85	3.51	0.76	3.20	0.80
ด้านผู้สอน	2.86	1.13	3.01	1.08	2.66	1.05
รวม	3.17	0.78	3.42	0.70	3.00	0.81

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีอายุ ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่มีอายุ 30 - 40 ปี ด้านผู้เรียน และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอก
ธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียน
พณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์
จำแนกตาม อายุ โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	6.07	3.03	4.32**
	ภายในกลุ่ม	131	91.92	0.70	
	รวม	133	97.99		
ด้านการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	4.41	2.20	2.95*
	ภายในกลุ่ม	131	97.88	0.74	
	รวม	133	102.30		
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	9.01	4.50	7.66**
	ภายในกลุ่ม	131	77.06	0.58	
	รวม	133	86.07		
ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	36.35	1.67	2.91*
	ภายในกลุ่ม	131	75.35	0.57	
	รวม	133	78.71		
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.30	1.65	1.40
	ภายในกลุ่ม	131	154.09	1.17	
	รวม	133	157.39		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	4.81	2.40	4.16**
	ภายในกลุ่ม	131	75.64	0.57	
	รวม	133	80.45		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่อายุต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร และ ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการเรียนการสอน และ ด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการเรียนการสอนของ
นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการ
ศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านหลักสูตร จำแนกตาม อายุ

อายุ	$\bar{X}$	41 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 30 ปี	30 - 40 ปี
		2.97	3.25	3.45
41 ปีขึ้นไป	2.97	-	0.28	0.48**
ต่ำกว่า 30 ปี	3.25	-	-	0.20
30 - 40 ปี	3.45	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีอายุ 30- 40 ปี มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร แตกต่างจาก นิสิตที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 12 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการเรียนการสอนของ
นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการ
ศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านการเรียนการสอน จำแนกตาม อายุ

อายุ	$\bar{X}$	41 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 30 ปี	30 - 40 ปี
		2.99	3.25	3.40
41 ปีขึ้นไป	2.99	-	0.26	0.41*
ต่ำกว่า 30 ปี	3.25	-	-	0.15
30 - 40 ปี	3.40	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีอายุ 30- 40 ปี มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านการเรียนการสอน แตกต่างจาก นิสิตที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการเรียนการสอนของ
นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับ โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการ
ศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน จำแนกตาม อายุ

อายุ	$\bar{X}$	41 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 30 ปี	30 - 40 ปี
		3.20	3.32	3.76
41 ปีขึ้นไป	3.20	-	0.02	0.56**
ต่ำกว่า 30 ปี	3.32	-	-	0.44**
30 - 40 ปี	3.76	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีอายุ 30- 40 ปี มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน แตกต่างจาก นิสิตที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป และ นิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการเรียนการสอนของ
นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการ
ศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านผู้เรียน จำแนกตาม อายุ

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 30 ปี	41 ปีขึ้นไป	30 - 40 ปี
		3.18	3.20	3.51
ต่ำกว่า 30 ปี	3.18	-	0.02	0.33*
41 ปีขึ้นไป	3.20	-	-	0.31
30 - 40 ปี	3.51	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีอายุ 30- 40 ปี มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน แตกต่างจาก นิสิตที่มีอายุ ต่ำกว่า 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการเรียนการสอนของ
นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับ โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ สตรีการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ โดยรวม จำแนกตาม อายุ

อายุ	$\bar{X}$	41 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 30 ปี	30 - 40 ปี
		3.00	3.17	3.42
41 ปีขึ้นไป	3.00	-	0.17	0.42**
ต่ำกว่า 30 ปี	3.17	-	-	0.25
30 - 40 ปี	3.42	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีอายุ 30- 40 ปี มีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างจาก นิสิตที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิต
ระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิตคณะสังคมศาสตร์ จำแนกตามอาชีพ โดยรวม และ รายข้อ

ปัญหาการเรียนการสอน	อาชีพ					
	รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ		รับจ้าง		ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านหลักสูตร	3.24	0.82	3.40	0.95	3.05	1.02
ด้านการเรียนการสอน	3.27	0.85	3.18	0.97	3.00	0.99
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.44	0.87	3.56	0.50	3.75	0.44
ด้านผู้เรียน	3.37	0.77	3.19	0.83	3.39	0.66
ด้านผู้สอน	2.88	1.02	3.07	1.17	2.71	1.48
รวม	3.23	0.77	3.28	0.74	3.18	0.88

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีอาชีพ ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่มีอาชีพ รับจ้าง มี ปัญหาการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก และนิสิตที่มีอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอก
ธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียน
พณิชยการเพชรบุรี บริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์
จำแนกตาม อาชีพ โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.91	0.45	0.61
	ภายในกลุ่ม	131	97.08	0.74	
	รวม	133	97.99		
ด้านการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.80	0.40	0.52
	ภายในกลุ่ม	131	101.49	0.77	
	รวม	133	102.30		
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.09	0.54	0.84
	ภายในกลุ่ม	131	84.98	0.64	
	รวม	133	86.07		
ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.51	0.25	0.43
	ภายในกลุ่ม	131	78.19	0.59	
	รวม	133	78.71		
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.07	0.53	0.44
	ภายในกลุ่ม	131	156.32	1.19	
	รวม	133	157.39		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.70	0.36	0.06
	ภายในกลุ่ม	131	80.38	0.61	
	รวม	133	80.45		

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีอาชีพ ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน
โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิต
ระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จำแนกตาม รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน โดยรวม และ รายข้อ

ปัญหาการเรียนการสอน	รายได้เฉลี่ย ต่อ เดือน					
	ต่ำกว่า 15,000 บาท		15,000 - 25,000 บาท		มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านหลักสูตร	3.33	0.66	3.33	0.91	2.83	0.92
ด้านการเรียนการสอน	3.22	0.72	3.30	0.96	3.02	0.84
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.30	0.9	3.61	0.82	3.44	0.79
ด้านผู้เรียน	3.32	0.71	3.42	0.82	3.14	0.67
ด้านผู้สอน	2.85	1.07	2.97	1.10	2.55	1.05
รวม	2.85	1.02	3.07	1.17	2.71	1.48

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ย ต่อ เดือน ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ย ต่อ เดือน 15,000 - 25,000 บาท มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอก
ธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียน
พณิชยการเพชรบุรี บริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์
จำแนกตาม รายได้เฉลี่ยต่อ เดือน โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	4.53	2.26	3.17*
	ภายในกลุ่ม	131	93.46	0.71	
	รวม	133	97.99		
ด้านการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.34	0.67	0.87
	ภายในกลุ่ม	131	100.96	0.77	
	รวม	133	102.30		
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.42	2.21	1.89
	ภายในกลุ่ม	131	83.65	0.63	
	รวม	133	86.07		
ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.30	0.65	1.10
	ภายในกลุ่ม	131	77.41	0.59	
	รวม	133	78.71		
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.00	1.50	1.27
	ภายในกลุ่ม	131	154.39	1.17	
	รวม	133	157.39		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.85	0.92	1.54
	ภายในกลุ่ม	131	78.60	0.60	
	รวม	133	80.45		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ย ต่อ เดือน ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ย ต่อ เดือน ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาการเรียนการสอนของ
นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับ โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการ
ศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ด้านหลักสูตร จำแนกตาม รายได้เฉลี่ย ต่อ เดือน

รายได้เฉลี่ย / เดือน		มากกว่า 25,000 บาท	15,000 - 25,000 บาท	ต่ำกว่า 15,000 บาท
	$\bar{X}$	2.83	3.34	3.33
มากกว่า 25,000 บาท	2.83	-	0.51*	0.50
15,000 - 25,000 บาท	3.34	-	-	0.01
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.33	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ย ต่อ เดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร แตกต่างจาก นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิต
ระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ จำแนกตาม สถานภาพสมรส โดยรวม และ รายข้อ

ปัญหาการเรียนการสอน	สถานภาพสมรส					
	โสด		สมรส		หม้าย	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
ด้านหลักสูตร	3.35	0.74	3.16	0.92	3.30	1.45
ด้านการเรียนการสอน	3.36	0.86	3.12	0.86	3.31	1.37
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	3.56	0.83	3.40	0.78	3.93	0.42
ด้านผู้เรียน	3.44	0.72	3.27	0.81	3.18	0.56
ด้านผู้สอน	2.97	1.10	2.78	1.07	2.57	1.23
รวม	3.34	0.74	3.15	0.76	3.26	1.00

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีสถานภาพ ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่มีสถานภาพ โสด มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก และนิสิตที่มีสถานภาพหม้าย มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 22 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอก
ธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียน
พณิชยการเพชรบุรี บริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์
จำแนกตาม สภาพสมรส โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.08	0.54	0.73
	ภายในกลุ่ม	131	96.90	0.73	
	รวม	133	97.99		
ด้านการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.80	0.90	1.17
	ภายในกลุ่ม	131	100.49	0.76	
	รวม	133	102.30		
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.53	0.76	1.19
	ภายในกลุ่ม	131	84.54	0.64	
	รวม	133	86.07		
ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.10	0.55	0.93
	ภายในกลุ่ม	131	77.60	0.59	
	รวม	133	78.71		
ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.43	0.71	0.60
	ภายในกลุ่ม	131	155.95	1.19	
	รวม	133	157.39		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.17	0.58	0.97
	ภายในกลุ่ม	131	79.27	0.60	
	รวม	133	80.45		

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตที่มีสถานภาพ ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการ
สอน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 รวบรวมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ ใน 5 ด้าน มีนิสิตตอบแบบสอบถามปลายเปิดทั้งสิ้น จำนวน 83 คนคิดเป็นร้อยละ 61.94 โดยใช้วิธีการเสนอในรูปของความถี่ ดังแสดงในตาราง 23

ตาราง 23 รวบรวมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์

ปัญหาและข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
ด้านหลักสูตร		
1. ควรมีการปรับเนื้อหาบางรายวิชาเนื่องจากยากเกินไป	36	43.37
2. ควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย	17	20.48
3. ควรปรับรายวิชาให้เหมาะสมสอดคล้องกับวิชาพื้นฐาน	9	10.84
4. กรอบเนื้อหาบางวิชาควรจะต้องต่อเนื่องกัน	9	10.84
5. หลักสูตรบางวิชาควรเหมาะสมกับความเป็นจริง	7	8.43
6. การจัดการอบรมในหลักสูตรควรทำให้ครอบคลุมเนื้อหา	5	6.02
ด้านการเรียนการสอน		
1. อาจารย์ให้งานศึกษาค้นคว้ามากเกินไปควรลดลงบ้าง	30	36.14
2. การจัดรายวิชาควรให้เหมาะสมในแต่ละวัน	18	21.68
3. ควรสอดแทรกเรื่องอื่น ๆ บ้าง	11	13.25
4. ก่อนทำการเรียนการสอนควรมีการชี้แจงรายละเอียด	10	12.04
5. การมีส่วนร่วมของผู้เรียนน้อยอาจารย์ผู้สอนควรกระตุ้นนิสิต	7	8.43
6. ควรปรับเปลี่ยนการสอนให้มีความหลากหลายมากขึ้น	5	6.02
7. ควรจัดกิจกรรมในรายวิชาให้กับนิสิตให้มากขึ้น	2	2.40
ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน		
1. ควรจัดสื่อและอุปกรณ์การเรียนให้เพียงพอ	55	62.25
2. อุปกรณ์การเรียนควรให้มีความทันสมัย	19	22.89
3. ควรมีสถานที่พักผ่อนมากกว่านี้	9	10.84

ตาราง 23 (ต่อ)

ปัญหาและข้อเสนอแนะ	ความถี่	ร้อยละ
ด้านผู้เรียน		
1. นิสิตควรมีเวลาในการเตรียมตัว	48	57.83
2. นิสิตควรมีการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม	22	26.50
3. ผู้เรียนควรมีความพร้อม	8	9.63
4. ควรสนใจการเรียนให้มากกว่านี้	5	6.02
ด้านผู้สอน		
1. อาจารย์ควรสอนไปอย่างช้า ๆ และมีการสอบถามนิสิต	22	26.50
2. อาจารย์ควรให้เวลาในการศึกษาค้นคว้า	15	18.07
3. อาจารย์ควรศึกษาพื้นฐานผู้เรียนก่อนการเรียนการสอน	14	16.86
4. ควรมีการแจ้งเรื่องการประเมิน	13	15.66
5. ไม่ควรสั่งให้ทำรายงานเพียงอย่างเดียว	9	10.84
6. ไม่ควรใช้วิธีการบรรยายเพียงอย่างเดียว	7	8.43
7. ควรมีการตกลงระหว่างผู้สอนให้มีมาตรฐานเดียวกัน	3	3.61

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นิสิตมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ด้านหลักสูตร ข้อที่นิสิตเสนอแนะมากที่สุด คือ เนื้อหาบางรายวิชาเกินไป รongลงมาคือพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย ควรปรับรายวิชาให้เหมาะสมสอดคล้องกับวิชาพื้นฐาน กรอบเนื้อหาบางวิชาควรจะต้องเนื่องกัน และ หลักสูตรบางวิชาไม่เหมาะสมกับความเป็นจริง

ด้านการเรียนการสอน ข้อที่นิสิตเสนอแนะมากที่สุด คือ อาจารย์ให้งานศึกษาค้น คว้ามากเกินไป รongลงมาคือ การจัดรายวิชาควรให้เหมาะสมในแต่ละวัน ควรสอดแทรกเรื่อง อื่น ๆ บ้าง ก่อนทำการเรียนการสอนควรมีการชี้แจงรายละเอียด การมีส่วนร่วมของผู้เรียน น้อย การสอนส่วนใหญ่จะบรรยายและมอบหมายงานให้ทำมาก และควรจัดกิจกรรมในรายวิชา ให้กับนิสิตให้มาก

ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ข้อที่นิสิตเสนอแนะมากที่สุด คือ สื่อและอุปกรณ์การ เรียนไม่เพียงพอ รongลงมา คือ อุปกรณ์การเรียนไม่ทันสมัย และ ควรมีสถานที่พักผ่อนมาก กว่านี้

ด้านผู้เรียน ข้อที่นิสิตเสนอแนะมากที่สุด คือ นิสิตไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมตัว รongลงมาคือ นิสิตมีพื้นฐานความรู้เดิมไม่เหมือนกัน บางครั้งผู้เรียนยังไม่มีความพร้อม และ ควรสนใจการเรียนให้มากกว่านี้

ด้านผู้สอน ข้อที่นิสิตเสนอแนะมากที่สุด คือในบางครั้งอาจารย์สอนเร็วและไม่เข้าใจ
รองลงมาคือ อาจารย์ให้เวลาในการศึกษาค้นคว้าน้อยเกินไป อาจารย์ควรศึกษาพื้นฐานผู้เรียน
ก่อนการเรียนการสอน ควรมีการแจ้งเรื่องการประเมิน ไม่ควรสั่งให้ทำรายงานเพียงอย่างเดียว
ไม่ควรใช้วิธีการบรรยายเพียงอย่างเดียว และควรมีการตกลงระหว่างผู้สอนให้มีมาตรฐาน
เดียวกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต โดยจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส
3. เพื่อรวบรวมปัญหาในการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัญหาในการเรียนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ซึ่งจะเป็นแนวทางแก่ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนในการพัฒนาปรับปรุง ด้านกระบวนการเรียนการสอนของนิสิต ระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษา

กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ

โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ปีการศึกษา
2542 – 2545 จำนวน 134 คน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- 1. นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
- 2. นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
- 3. นิสิตที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
- 4. นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
- 5. นิสิตที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหาร โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งจำแนกออกเป็น เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ย/เดือน และสถานภาพสมรส ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบ Check List

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการเรียน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

คะแนน 5	หมายถึง	มีระดับปัญหามากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	มีระดับปัญหามาก
คะแนน 3	หมายถึง	มีระดับปัญหปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	มีระดับปัญหาน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	มีระดับปัญหาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สำรวจปัญหาเบื้องต้นเกี่ยวกับการเรียน โดยการสัมภาษณ์นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา รุ่นที่ 1, 2, 3 และ 4
3. รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากเอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนิสิต โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมาย
4. สร้างแบบสอบถาม ปัญหาในการเรียน ให้มีขอบเขตและเนื้อหาครอบคลุมปัญหาการเรียนทั้ง 5 ด้าน
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พร้อมทั้งแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ
6. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ ได้แก่
 - 6.1. รองศาสตราจารย์ชัยยศ ชีระเดชพงษ์ ภาควิชาพลศึกษา สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
 - 6.2. อาจารย์ทองใบ แท่นมณี ศึกษานิเทศก์ 9 สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
 - 6.3. อาจารย์สำราญ ชวนวัน รองผู้อำนวยการ สำนักงานพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 5
7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วคัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป ได้ข้อสอบถามจำนวน 63 ข้อ

8. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตปริญญาโท ภาคสมทบ เอกบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏเพชรบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
9. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97
10. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขจนเรียบร้อยสมบูรณ์แล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังหน่วยงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดอยู่
2. ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนิสิตแล้วส่งไปรษณีย์และเก็บด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยติดต่อกับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพัฒนัยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต เพื่อขอความร่วมมือนิสิต รุ่นที่ 1, 2, 3 และ 4 ให้ตอบแบบสอบถามระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2545 - 15 พฤษภาคม 2546

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาว่ามีความถูกต้องสมบูรณ์ทุกฉบับ
2. จำแนกข้อมูลของแบบสอบถามตามตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 2.1. เพศ
 - 2.2. อายุ
 - 2.3. อาชีพ
 - 2.4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 - 2.5. สถานภาพสมรส

3. นำข้อมูลที่ได้กระทำการประมวลผลข้อมูล เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus)

4. วิเคราะห์สถานการณ์ภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าร้อยละ

5. วิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	มีปัญหามาก
ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด

6. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

7. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม จำแนกตาม อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ย/เดือน และสถานภาพสมรส โดยใช้การทดสอบค่าเอฟ ความแปรปรวน แบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance)

8. เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน คูลส์ (Newman-Keuls)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

นิสิตที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 134 คน ส่วนใหญ่เป็นนิสิต หญิง มีอายุ 30 - 40 ปี มีอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 – 25,000 บาท และส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส

2. ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพาณิชย์การ

เพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ในด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน สรุปผลได้ดังนี้

2.1. นิสิตมีปัญหการเรียนการสอน โดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

2.1.1. ด้านหลักสูตร นิสิตมีปัญหการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง

2.1.2. ด้านการเรียนการสอน นิสิตมีปัญหการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหอยู่ในระดับมาก คือ ปัญหการจัดวิทยากรมาบรรยายพิเศษน้อยเกินไป ปัญหภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาแต่ละวิชาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตของวิชานั้น ๆ ปัญหางานที่ผู้สอนมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียนมีจำนวนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลา ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง

2.1.3. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นิสิตมีปัญหการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหอยู่ในระดับมาก คือ ปัญหาเอกสาร ตำรา สำหรับค้นคว้า มีจำนวนน้อย จำนวนสื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ ปัญหาผู้เรียนไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้อุปกรณ์ เพื่อนำเสนอประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ภายในชั้นเรียนยังขาดอุปกรณ์ที่ประกอบกับสื่อการเรียนการสอน เช่น ปลั๊กไฟ จอรับภาพข้ามศีรษะ เครื่องขยายเสียง ฯลฯ ปัญหาการบริการน้ำดื่ม มีไม่เพียงพอ และมีไม่ถึงทั่วถึงทุกอาคารเรียน ปัญหาสถานศึกษาจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนได้ใช้พักผ่อนในช่วงพักน้อยเกินไป ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง

2.1.4. ด้านผู้เรียน นิสิตมีปัญหการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีปัญหอยู่ในระดับมาก คือ ปัญหาผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าห้องสมุด หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ปัญหาด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียน ปัญหาผู้เรียนไม่มีเวลาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน ผู้เรียนมีความแตกต่างทางด้านประสบการณ์ และทักษะการปฏิบัติงาน ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหอยู่ในระดับน้อย

2.1.5. ด้านผู้สอน นิสิตมีปัญหการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการเปรียบเทียบปัญหการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียน

พณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต โดยจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส ปรากฏผลดังนี้

3.1. นิสิตที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมีปัญหาการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นิสิต หญิง มีปัญหาการเรียนการสอนสูงกว่า นิสิตชาย ส่วนปัญหาการเรียนการสอน ด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2. นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่อายุต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร และ ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการเรียนการสอน และ ด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านผู้สอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีอายุ 30- 40 ปี มีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างจาก นิสิตที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3. นิสิตที่มีอาชีพ ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4. นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ย ต่อ เดือน ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ย / เดือน ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท มีปัญหาการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร แตกต่างจาก นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อ เดือน มากกว่า 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5. นิสิตที่มีสถานภาพสมรส ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. รวบรวมปัญหาในการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต ได้ดังนี้

4.1. ด้านหลักสูตร ข้อที่นิสิตเสนอแนะมากที่สุด คือ เนื้อหาบางรายวิชายากเกินไป รองลงมาคือพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย ควรปรับรายวิชาให้เหมาะสมสอดคล้องกับวิชา

พื้นฐาน กรอบเนื้อหาบางวิชาควรจะต้อง และ หลักสูตรบางวิชาไม่เหมาะสมกับความ เป็นจริง

4.2. ด้านการเรียนการสอน ข้อที่นิสิตเสนอแนะมากที่สุด คือ ให้งานศึกษาค้นคว้ามากเกินไป รองลงมาคือ การจัดรายวิชาควรให้เหมาะสมในแต่ละวัน ควรสอดแทรกเรื่องอื่น ๆ บ้าง ก่อนทำการเรียนการสอนควรมีการชี้แจงรายละเอียด การมีส่วนร่วมของผู้เรียนน้อย การสอนส่วนใหญ่จะบรรยายและมอบหมายงานให้ทำมาก และควรจัดกิจกรรมในรายวิชาให้กับนิสิตให้มาก

4.3. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ข้อที่นิสิตเสนอแนะมากที่สุด คือ สื่อและอุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ รองลงมา คือ อุปกรณ์การเรียนไม่ทันสมัย และ ควรมีสถานที่พักผ่อนมากกว่านี้

4.4. ด้านผู้เรียน ข้อที่นิสิตเสนอแนะมากที่สุด คือ นิสิตไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมตัว รองลงมาคือ นิสิตมีพื้นฐานความรู้เดิมไม่เหมือนกัน บางครั้งผู้เรียนยังไม่มีความพร้อม และควรสนใจการเรียนให้มากกว่านี้

4.5. ด้านผู้สอน ข้อที่นิสิตเสนอแนะมากที่สุด คือ ในบางครั้งอาจารย์สอนเร็วและไม่เข้าใจ รองลงมาคือ อาจารย์ให้เวลาในการศึกษาค้นคว้าน้อยเกินไป อาจารย์ควรศึกษาพื้นฐานผู้เรียนก่อนการเรียนการสอน ควรมีการแจ้งเรื่องการประเมิน ไม่ควรสั่งให้ทำรายงานเพียงอย่างเดียว ไม่ควรใช้วิธีการบรรยายเพียงอย่างเดียว และควรมีการตกลงระหว่างผู้สอนให้มีมาตรฐานเดียวกัน

อภิปรายผล

1. ผลจากการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี บริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1. ด้านหลักสูตร นิสิตมีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่ปัจจุบันเป็นหลักสูตรที่จัดขึ้นตามความต้องการของผู้เรียน และตลาดแรงงานเป็นสำคัญทำให้สอดคล้องกับอาชีพและสภาพการณ์ในปัจจุบันทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ สะดวกใช้เวลาไม่มาก และสอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นเป็นสำคัญ กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี ตลอดถึงประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ได้จัดไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้ ได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ช่วยสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ให้กับผู้เรียน ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งหลักสูตร ควรจัดให้เหมาะสมกับบุคลิกภาวะ ประสบการณ์ ความต้องการและความสนใจ

ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะที่ดีของหลักสูตรที่ (รัตนา ประเสริฐศรี.2543 : 17; อ้างอิงจากเสาวนีย์ เลวลย์ 2536 : 44 – 46) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตรต้องมีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคม มีความยืดหยุ่น มีความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัตนา ประเสริฐศรี.2543 : 17; อ้างอิงจาก วินัย สายหงษ์ 2528 : 93 ที่พบว่า หลักสูตรควรยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และควรเปลี่ยนแปลงเนื้อหาหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มีปัญหาการเรียนโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

1.2. ด้านการเรียนการสอน นิสิตมีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วิชาที่สอนยังไม่ทันสมัยและไม่เอื้ออำนวยต่อผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาในรายวิชา และผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือมีส่วนร่วมน้อยเกินไป ผู้สอนควรใช้สิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ โดยจัดสภาพภายในห้องเรียน นอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน ก่อให้เกิดความรู้และทักษะต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ (รัตนา ประเสริฐศรี.2543 : 17; อ้างอิงจาก สุมิตร คุณานุกร.2523:137) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา ตามเป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนนี้ ย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพ และลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาวิชา กล่าวคือ ไม่มีวิธีการสอนใดที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุด สำหรับวิธีการสอนแต่ละวิธีนั้น ย่อมมีทั้งลักษณะเด่นและลักษณะจำกัดอยู่ในตัวด้วยกันทั้งนั้น ฉะนั้นผู้สอนจะต้องนำวิธีการสอนแต่ละวิธีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบทเรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ด้านวิธีการเรียนการสอน มีปัญหาการเรียนโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อุไรวรรณ วรรณศิลป์ (2540 : 86) พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.3. ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นิสิตมีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เป็นสถานศึกษาที่เปิดทำการเรียนการสอนใหม่ ประกอบกับนักศึกษารุ่นที่ 1 และ 2 มีจำนวนมาก จึงทำให้ขาดความพร้อมเกี่ยวกับสื่อในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ รวมไปถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น โต๊ะ สำหรับนั่งพักผ่อน สื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอ อีกทั้งผู้เรียนยังขาดงบประมาณในการสนับสนุนด้านนี้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานของ ทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนมีปัญหาการเรียนโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลงานของ วิราพร พงศ์อาจารย์ (2536 : 116) ที่ศึกษาแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ตามความต้องการของท้องถิ่น สหวิทยาลัยพุทธชินราช พบว่า ผลการประเมินความพร้อมของอาคาร สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

1.4. ด้านผู้เรียน นิสิตมีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพเศรษฐกิจของไทยค่อนข้างต่ำ และมีการเปลี่ยนแปลงส่งผลทำให้ค่าครองชีพสูง ทำให้ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทัศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนมากเกินไป ทั้งนี้เนื่องมาจากลักษณะของวิชาบางวิชาจำเป็นต้องไปทัศนศึกษา และค่าใช้จ่ายในการถ่ายเอกสาร ตลอดจนค่าลงทะเบียนการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (รัตนประเสริฐศรี.2543 : 17; อ้างอิงจาก อรุณ ปริดีติลล. 2524 : 28 – 31) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการไม่มาเรียนของนักศึกษา พบว่า มีภาระรับผิดชอบต่อครอบครัว และมีภาระหน้าที่จากงานประจำ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมจิตร ยิ่งยงดำรงฤทธิ์ (2540 : 82-83) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักเรียนศึกษาวิชาชีพ หลักสูตร ระยะสั้น แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผู้เรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากผู้เรียนไม่มีเวลาทบทวนเนื้อหาในบทเรียนและนักศึกษาเรียนไม่รู้เรื่อง ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เพอวิส (สมศักดิ์สรสินธ์.2540; อ้างอิงจาก Purvis. 1980 : 163-175) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเปิดที่ใช้ระบบการเรียนการสอนทางไกล พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ นักศึกษาส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพแล้ว และหลังจากการเรียนมาเป็นเวลานานทำให้ขาดทักษะในการอ่าน การเขียน และความเข้าใจ เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่เรียนต่อเนื่องกันมา

1.5. ด้านผู้สอน นิสิตมีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนได้มีการพัฒนาตนเอง ได้รับการสนับสนุนจากสถาบัน ให้ไปฝึกอบรม ดูงาน ศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในลักษณะต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและเทคโนโลยี ตามนโยบายของการปฏิรูปครู ซึ่งทำให้ครูมีกำลังใจที่จะปฏิบัติงานที่รับผิดชอบอย่างเต็มความสามารถ สอดคล้องกับกรีซและคอสติน (จิตตชา นิลดำ.2542:14; อ้างอิงจาก Grush and Costin.1975:64) ให้ความเห็นว่า ครูที่มีประสิทธิภาพ ควรเป็นครูที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นผู้นำที่ขยันขันแข็ง กล่าวคือ มีความสามารถและกระตือรือร้น ในการเรียนการสอน เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต น่าไว้วางใจ รักษาสัญญาที่ให้ไว้กับนักเรียนเสมอ เข้าใจนักเรียนได้ดี ควบคุมกิจกรรมในชั้นเรียน โดยการให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนชี้แจงวัตถุประสงค์ และเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายในชั้นเรียน สามารถควบคุม

ชั้นเรียนได้ กระตุ้นให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ให้ความรู้ให้นักเรียนได้ทันกับความรู้ใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตลอดจนเป็นคนมีอารมณ์ขันด้วย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ดาวรุ่ง วีระกุล และคณะ (2530 : 30-32) ซึ่งได้ทำการประเมินผลการดำเนินงานโครงการการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบ มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา เข้าสอนตรงเวลา ดูแลเอาใจใส่นักศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอก ธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต โดยจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1. นิสิตที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นิสิตเพศชายและเพศหญิงที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นผู้ที่มีความสนใจและต้องการที่มีความรู้ เพื่อนำไปพัฒนางานที่ตนเองทำอยู่ หรือพัฒนาอาชีพของตนเองให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จากความต้องการและความคิดที่เหมือนกัน เมื่อนิสิตได้เข้ามาศึกษาในสถาบันเดียวกัน ได้รับการถ่ายทอดจากผู้ให้ความรู้ในลักษณะเดียวกัน และอยู่ในสังคมสภาพแวดล้อมเดียวกัน ย่อมทำให้นิสิตเกิดความคิดในแนวเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตตชา นิลดำ (2542 : 65) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ทั้งนิสิตเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาการเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เลิศ เรื่องสินภิญญา (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนวิชาบริหารธุรกิจ ของสถาบันราชภัฏเพชรบุรี พบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2. นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บางครั้งในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันต้องการอาศัยความคล่องตัว จะทำให้นิสิตที่มีอายุมากกว่านิสิตที่มีอายุน้อยเกิดการแตกต่าง ทั้งทางร่างกาย และจิตใจ หรือนิสิตที่มีอายุมากจะมีประสบการณ์ ความรู้มากกว่า หรือมีทักษะมากกว่า นิสิตที่มีอายุน้อย ทำให้นิสิตคิดว่าอายุทำให้เป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ อารีย์ พันธุ์มณี (ม.ป.ป : 40) ที่กล่าวว่า ความแตกต่างคนเราในด้านอายุ จะทำให้เกิดความแตกต่างในด้านประสบการณ์ ความรับผิดชอบ ความสนใจ ความรอบรู้ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความคิด และวุฒิภาวะด้านต่าง ๆ

2.3. นิสิตที่มีอาชีพ ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

นิสิตวิชาเอกธุรกิจศึกษาที่มาศึกษาไม่ว่าจะมีอาชีพอะไรก็ตาม มีปัญหาการเรียนไม่แตกต่างกัน เพราะนิสิตทุกคนตั้งใจที่มาเรียนเพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ต้องการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ต้องการมีสังคมเพิ่ม เพื่อที่จะนำความรู้ ทักษะ ความสามารถไปใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพหรือนำไปพัฒนาตนเองและงานประจำของตนเองที่ปฏิบัติอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของสถาบันราชภัฏเพชรบุรี (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า นักศึกษาที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ มีรายได้เพียงพอที่จะเป็นค่าใช้จ่าย และไม่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษา

2.4. นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นิสิตจะมีรายได้อยู่ในระดับใดก็ตาม จะต้องมีความพร้อมในการศึกษา และการเรียนการสอนในวิชาทางธุรกิจ ต้องอาศัยสติปัญญา ความตั้งใจเรียน ดำรงเรียน บางครั้งค่าใช้จ่ายในการเรียน เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ราคาไม่แพงมากจนเกินไป นิสิตมีกำลังที่จะซื้อได้ และส่วนใหญ่นิสิตที่มาศึกษาจะมีอาชีพมีรายได้ส่วนตัวอยู่แล้ว จึงทำให้มีปัญหาการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอุไรวรรณ วรรณศิลป์ (2540 : 88) ที่พบว่า นักศึกษาภาคสมทบที่รายได้ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5. นิสิตที่มีสถานภาพ ต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตจะมีสถานภาพอย่างไรก็ตามไม่เป็นอุปสรรคในการเรียนการสอน เพราะนิสิตทุกคนที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิชาเอกธุรกิจศึกษา นั้นส่วนใหญ่ต้องการให้เกิดความรู้ เกิดความสามารถ เกิดทักษะ เกิดประสบการณ์ใหม่ ๆ มีสภาพแวดล้อมหรือสังคมเพิ่มขึ้น ได้รับการถ่ายทอดจากคณะอาจารย์ที่หลากหลาย เพื่อนำสิ่งเหล่านี้ไปพัฒนางานให้เจริญก้าวหน้า หรือนำไปประกอบอาชีพนอกเหนือจากงานประจำที่ทำเพิ่ม ทำให้นิสิตที่มีเป้าหมายที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จึงมีความคิดเห็นที่คล้ายกัน และเหมือนกัน ทำให้นิสิตที่มีสถานภาพแตกต่างกันไม่เกิดปัญหาในการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร พบว่าในบางรายวิชาหลักสูตรกำหนดเวลาในการฝึกภาคปฏิบัติ น้อยเกินไป เป็นปัญหามาก ดังนั้นอาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องควรเพิ่มเวลาในภาคปฏิบัติให้มากกว่าเดิม ควรมีกิจกรรมเสริมในการจัดการเรียนการสอน

2. จากการศึกษาปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนพบว่า การจัดวิทยากรมาบรรยายพิเศษน้อยเกินไป ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยควรจัดวิทยากรมาให้ความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากเรียนในชั้นเรียน และควรลดปริมาณงานที่ให้แก่ นิสิต เพราะส่วนใหญ่มิมีงานประจำที่ทำ

อยู่ไม่ค่อยมีเวลา ควรมีการตกลงระหว่างผู้สอนและนิสิตก่อนทำการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา

3. จากการศึกษาปัญหาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน พบว่า เอกสาร ตำรา สำหรับค้นคว้า มีจำนวนน้อย ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการจัดหาและบริการสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการของนิสิต หรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดูแลนิสิตมากกว่าที่เป็นอยู่

4. จากการศึกษาปัญหาด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนไม่มีเวลาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน ผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าห้องสมุด หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ดังนั้นผู้เรียนควรจะสละเวลาให้กับการเรียนและสนใจการเรียนให้มากกว่านี้ และถ้ามีโอกาสควรจะศึกษาหาความรู้ค้นคว้าเพิ่มเติม และในการเรียนควรจัดกลุ่มเพื่อสะดวกในการติดต่อประสานงานและปรึกษาหารือกันภายในกลุ่มแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนได้ไปศึกษาหาความรู้มา

5. จากการศึกษาปัญหาด้านผู้สอน พบว่า ผู้สอนขาดความเอาใจใส่ต่อปัญหาการเรียนของ ผู้เรียน เป็นปัญหามาก ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรมีการสอบถามนิสิตว่ามีความเข้าใจในเรื่องที่สอนมากน้อยเพียงใด มีการแนะแนวทางในการแก้ปัญหาให้กับผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการเรียนไม่รู้สึกท้อแท้และเบื่อหน่ายต่อการเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยความคิดเห็น ในการจัดการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์

2. ควรมีการศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์

3. ควรศึกษาประเมินโครงการในระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์

4. ควรศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียน ในระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิดานันท์ มลิทอง. (2536). **เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทเอดิสันเทรส โปรดักส์ จำกัด.
- กิติมา ปรีดีดิลก. (2532). **การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : อักษรพัฒนา.
- จิตตชา นิลดำ. (2542). **ปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จำรัส คำรัตน์. (2534). **ความต้องการในการพัฒนาการสอนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- เฉลิมเผ่า อจละนันท์. (2541). "ภาวะการมีงานทำและคุณภาพในการทำงานของบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง," **จุลสารวิชาการและวิจัย**. 1(3) : 2.
- เฉลียว บุรีภักดี. (2540). **นโยบายล้ายุคทางการศึกษา**. เอกสารประชุมวิชาการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ดาวรุ่ง ววีระกุลและคณะ. (2532). **สรุปการประเมินผลการดำเนินงาน กศ.บป. แม่ฮ่องสอน ช่วงปีการศึกษา 2532 - 2534** ศูนย์เสนอและบริการการศึกษาวิทยาลัยครูเชียงใหม่.สหวิทยาลัยนานาชาติ. ถ่ายเอกสาร
- ทศนีย์ พิศาลรัตนคุณ. (2539). **ปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธำรง บัวศรี. (2532). **ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2534). **หลักการบริหารการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เอส. เอ็ม. เอ็น.

- นิรมล ศตวุฒิ. (2543). *การพัฒนาหลักสูตร. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นัยนา อ่างสันติกุล. (2522). *การวิเคราะห์องค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). *การพัฒนาการสอน*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ปรีชา เศรษฐีธร. (ม.ป.ป.). *คู่มือการสอน*. กรุงเทพฯ : อ.บุญช่วยการพิมพ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2525). “พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2525”. ใน *พระราชกิจจานุเบกษา*. ฉบับพิเศษ เล่มที่ 99 ตอนที่ 116 หน้า 2-4. 19 สิงหาคม.
- พรศรี โรจน์เมธี. (2542). *ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชา บัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เมธี ปลัณธนานนท์. (2531). *การบริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา* พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ โอ.เอส. พรินติ้งเฮาส์.
- มันเกียรติ โกศลนิตติวงศ์. (2527). *สภาพแวดล้อมวิทยาลัยครู กลุ่มภาคตะวันตกในทรรศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักเรียน*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา ประเสริฐศรี. (2543). *ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุจิ ภูสาระ. (2531). “*ปัญหาการเรียนในระดับอุดมศึกษาและแนวทางแก้ไข*”, ใน *โครงการสัมมนาทางวิชาการ*. ศูนย์เสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541) *ประวัติการศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ : มติชน.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- เลิศ เรืองสินภิญญา.(2545). **ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาวิชาบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรีสถาบันราชภัฏเพชรบุรี**. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- วลีวรรณ ศรเดชะวิวัฒน์. (2536). **ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- วิไลวรรณ พิธิยานุวัฒน์และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2519, พฤศจิกายน – ธันวาคม) . “วิธีการประเมินสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย,” **วารสารครุศาสตร์**.6(4): 21-34.
- วิราพร พงศ์อาจารย์.(2529). **รายงานการวิจัย แนวทางในการพัฒนาอาจารย์เพื่อเปิดสอนหลักสูตรสาขาวิชาการและอาชีพ วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก**. พิษณุโลก :วิทยาลัยพิบูลสงคราม.ถ่ายเอกสาร
- สถาบันราชภัฏเพชรบุรี. (2541). **รายงานการวิจัย ความต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏเพชรบุรี ปีการศึกษา 2541** . เพชรบุรี : สถาบันราชภัฏ.
- สมบูรณ์ สงวนญาติ. (2534). **เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา.
- สมสุข ชีระพิจิตร. (2536). “ลักษณะนิสิต นักศึกษา,” ใน**เอกสารการประชุมสัมมนา เรื่อง การพัฒนางานแนะแนว เพื่อพัฒนานิสิต นักศึกษา**. หน้า 145-156 กรุงเทพฯ : เซ็นเซอร์พับลิเคชั่น.
- สมศักดิ์ สรสินธ์. (2540). **ปัญหาของอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนการสอน โปรแกรมวิชา การจัดการทั่วไป ตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทวาราวดี**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- สมจิตร ยิ่งยงดำรงฤทธิ์. (2540). **การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.(2541). **รายงานการวิจัย ความต้องการเข้าศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏเพชรบุรี ปีการศึกษา 2541**. เพชรบุรี : สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- สุมานิน รุ่งเรืองธรรม. (2526). **กลวิธีการสอน** . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- ลีปนันทน์ เกตุทัต. (2538). **พลังการศึกษาต่อการพัฒนาประเทศ ทัศนะจากนักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2535). **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539)**. กรุงเทพฯ : อรรถพลการพิมพ์.
- อภิชัย กุลชา. (2536). **ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียน การสอนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- เอกศักดิ์ บุตรลับ. (2537). **ครูและการสอน**. เพชรบุรี : คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ เพชรบุรี.
- อุไรวรรณ วรรณสิทธิ์. (2540). **ปัญหาการเรียนของนักศึกษาภาคสมทบ หลักสูตร ประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง ช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา สุขารมณและพรรณี บุญประกอบ. (2542). **รายงานการวิจัยสภาพแวดล้อมของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สัมพันธ์กับภาวะความเครียดของนิสิต สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารีย์ พันธุ์มณี.(ม.ป.ป.). **จิตวิทยาการเรียนการสอน** . หน้า 40.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือ

ที่ ทม 1012/

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ ๗ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสมนึก ดีหะสิงห์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยยศ ชีระเดชพงษ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ให้ นายสมนึก ดีหะสิงห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

หมายเหตุ : หากมีข้อสอบถามเกี่ยวกับเอกสาร กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 01-6110535

ที่ ทม 1012/ 7110

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๔๗ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ศึกษาพิเศษจังหวัดเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสมนึก ดีหะสิงห์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพลิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ทองใบ แท่นมณี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพลิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ให้ นายสมนึก ดีหะสิงห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

หมายเหตุ : หากมีข้อสอบถามเกี่ยวกับเอกสาร กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 01-6110535

ที่ ทม 1012/

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ศึกษาธิการจังหวัดเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสมนึก ดีหะสิงห์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพลิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์สำราญ ชวนวัน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพลิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ให้ นายสมนึก ดีหะสิงห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

หมายเหตุ : หากมีข้อสอบถามเกี่ยวกับเอกสาร กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 01-6110535

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/

วันที่ ๒๗ มกราคม 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายสมนึก ดีหะสิงห์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ" โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 สาขาวิชาธุรกิจศึกษา จำนวน 134 คน ตอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ในระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสมนึก ดีหะสิงห์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ชัยยศ วีระเดชพงษ์

การศึกษา กศ.บ. คม.

ที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา สถาบันราชภัฏเพชรบุรี

2. อาจารย์ทองใบ แทนมณี

การศึกษา กศ.บ. กศ.ม.

ที่ทำงาน ศึกษาพิเศษ 9 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

3. อาจารย์สำราญ ชวนวัน

การศึกษา กศ.บ. ม น.บ. , ค.ม.

ที่ทำงาน รองผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
เขตการศึกษา 5 สำนักปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ

ดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	ปัญหาการเรียนการสอน	ความสอดคล้อง			
		ช้อยศ	ทองใบ	สำราญ	เฉลี่ย
	ด้านหลักสูตร	+1	+1	+1	1
1	หลักสูตรมีขอบเขตที่กว้างไม่ชัดเจน	+1	+1	+1	1
2	เนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้	+1	+1	+1	1
3	เนื้อหาหลักสูตรไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน	+1	+1	+1	1
4	เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	+1	+1	+1	1
5	เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	+1	0	+1	0.66
6	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เพียงพอที่จะศึกษาต่อในระดับสูง	0	+1	+1	0.66
7	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่ได้บรรจุทักษะที่จำเป็นบางอย่างในการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน	+1	0	+1	0.66
8	การจัดลำดับของเนื้อหาไม่ต่อเนื่องกัน	+1	+1	+1	1
9	ในบางรายวิชาหลักสูตรกำหนดเวลาในการฝึกภาคปฏิบัติ น้อยเกินไป	+1	0	+1	0.66
10	เนื้อหาในบางรายวิชาขาดการปลูกฝังด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณทางธุรกิจที่ควรไปใช้ในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	1

ข้อ	ปัญหาการเรียนการสอน	ความสอดคล้อง			
		ช้อยศ	ทองใบ	สำราญ	เจลิย
11	การจัดลำดับเนื้อหาวิชาในแต่ละรายวิชาไม่ได้เรียงลำดับความยากง่าย	+1	+1	+1	1
12	จุดมุ่งหมายของแต่ละรายวิชาไม่ชัดเจน	+1	+1	+1	1
13	เนื้อหาในหลักสูตรบางรายวิชามีภาคปฏิบัติน้อยเกินไปทำให้ผู้เรียนขาดทักษะ	+1	0	+1	0.66
14	เนื้อหาในรายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาบ่อย	+1	+1	+1	1
	ด้านการเรียนการสอน				
15	การจัดการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับวัยและระดับการศึกษาของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
16	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนบ่อย	+1	+1	+1	1
17	การจัดวิทยากรมาบรรยายพิเศษน้อยเกินไป	+1	+1	+1	1
18	ภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาแต่ละวิชาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตของวิชานั้น ๆ	+1	+1	+1	1
19	การศึกษาดูงานนอกสถานที่มีเวลาน้อยเกินไป	+1	+1	+1	1
20	วิธีการสอนไม่สอดคล้องกับรายวิชาที่เรียน ส่วนมากใช้การบรรยายเพียงอย่างเดียว	+1	+1	+1	1
21	วิธีการสอนส่วนใหญ่ไม่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	+1	+1	+1	1
22	การจัดกิจกรรมการเรียนไม่สอดคล้องกับระดับสติปัญญา ความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
23	เวลาที่ใช้ในกิจกรรมกลุ่มการเรียนการสอนน้อยเกินไป	+1	+1	+1	1
24	งานที่ผู้สอนมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียนมีจำนวนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลา	+1	+1	+1	1
25	วิธีการจัดการเรียนการสอนไม่เน้นให้ผู้เรียนรู้จักการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	1

ข้อ	ปัญหาการเรียนการสอน	ความสอดคล้อง			
		ช่วยศ	ทองใบ	สำราญ	เจสีย
26	ผู้สอนขาดความชำนาญในการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1
27	การวัดผลและประเมินผลขาดความหลากหลายไม่มีความเหมาะสมในรายวิชา	+1	0	+1	0.66
28	เกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผลและประเมินผลกำหนดไว้คลุมเครือไม่ชัดเจน	+1	+1	+1	1
29	ผู้สอนมิได้ทำการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	1
30	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนของผู้สอนแต่ละคนขาดความเป็นธรรมและเที่ยงตรง	+1	0	+1	0.66
	ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน				
31	สภาพบรรยากาศในชั้นเรียนไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
32	เอกสาร ตำรา สำหรับค้นคว้า มีจำนวนน้อย	+1	+1	+1	1
33	ความไม่พร้อมของห้องเรียน อาคารเรียนและเก้าอี้นั่งฟังบรรยาย	+1	+1	+1	1
34	สภาพในห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้อุปกรณ์	+1	+1	+1	1
35	จำนวนสื่อ อุปกรณ์ประกอบกาเรียนการสอนไม่เพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์	+1	+1	+1	1
36	ผู้เรียนไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้อุปกรณ์ เพื่อนำเสนอประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1
37	พื้นที่ในห้องสมุดมีความคับแคบเกินไป	+1	+1	+1	1
38	สื่อ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนไม่ทันสมัย และไม่มีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1
39	การบริการน้ำดื่ม มีไม่เพียงพอ และมีไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน	+1	+1	+1	1

ข้อ	ปัญหาการเรียนการสอน	ความสอดคล้อง			
		ช่วยศ	ทองใบ	สำราญ	เฉลี่ย
40	ภายในชั้นเรียนยังขาดอุปกรณ์ที่ประกอบกับสื่อการเรียนการสอน เช่น ปลั๊กไฟ จอรับภาพข้ามศีรษะ เครื่องขยายเสียง ฯลฯ	+1	+1	+1	1
41	สถานศึกษาจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนได้ใช้พักผ่อนในช่วงพักน้อยเกินไป	+1	0	+1	0.66
	ด้านผู้เรียน				
42	ผู้เรียนไม่มีเวลาด้านคว้าเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน	+1	+1	+1	1
43	ผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าห้องสมุด หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน	+1	0	+1	0.66
44	ผู้เรียนไม่กล้าซักถามผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจในขณะเรียน	+1	0	+1	0.66
45	ผู้เรียนมีความแตกต่างทางด้านประสบการณ์ และทักษะการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	1
46	ปัญหาด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียน	+1	+1	+1	1
47	ผู้เรียนมีการรับผิดชอบทางครอบครัว ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	+1	+1	+1	1
58	ความไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียนของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
59	บุคคลในครอบครัวไม่ให้การสนับสนุนในการเรียนของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
50	ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน	+1	+1	+1	1
51	ผู้เรียนเป็นโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	+1	+1	+1	1
52	ผู้เรียนขาดการวางแผนที่ดีในการเรียนและการทำกิจการเสริมการเรียน	+1	+1	+1	1
	ด้านผู้สอน				
53	ผู้สอนขาดความเป็นกันเองกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1

ข้อ	ปัญหาการเรียนการสอน	ความสอดคล้อง			
		ชัยยศ	ทองใบ	สำราญ	เจลิย
54	ผู้สอนบรรยายไม่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน	+1	+1	+1	1
55	ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1
56	ผู้สอนขาดความเอาใจใส่ต่อปัญหาการเรียนของผู้เรียน	+1	+1	+1	1
57	ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในระหว่างเรียน	+1	+1	+1	1
58	ผู้สอนบางคนเข้าสอนไม่ตรงเวลา	+1	+1	+1	1
59	ผู้สอนขาดทักษะ ขาดความรู้ในการถ่ายทอด	+1	+1	+1	1
60	ผู้สอนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนได้	+1	+1	+1	1
61	ผู้สอนขาดการแสดงออกซึ่งการมีมนุษยสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1
62	ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไปทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน	+1	+1	+1	1
63	ผู้สอนไม่นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น การกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ ฯลฯ	+1	+1	+1	1

ภาคผนวก ค
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัย เรื่อง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ งานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการทราบปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ โดยศึกษาจากนิสิตที่เพชรบุรี รุ่นที่ 1 2 3 และ 4 การตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อนิสิต และการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบตามสภาพจริง ซึ่งผลที่ได้จะนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น
3. แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน
 - ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวปัญหากับการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ
4. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพื่อให้เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นายสมนึก ดีหะสิงห์
นิสิตปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา โครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพลนิชการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์

ตอนที่ 1

คำชี้แจง

แบบสำรวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง เกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี

() 30 – 40 ปี

() 40 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

() ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() รับจ้าง

() ประกอบธุรกิจส่วนตัว

4. รายได้เฉลี่ย ต่อ เดือน

() ต่ำกว่า 15,000 บาท

() 15,000 – 25,000 บาท

() มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป

5. สถานภาพสมรส

() โสด

() สมรส

() หม้าย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านหลักสูตร					
1	หลักสูตรมีขอบเขตที่กว้างไม่ชัดเจน					
2②	เนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้					
3	เนื้อหาหลักสูตรไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน					
4③	เนื้อหาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน					
5	เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน					
6	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เพียงพอที่จะศึกษาต่อในระดับสูง					
7	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่ได้บรรจุทักษะที่จำเป็นบางอย่างในการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน					
8	การจัดลำดับของเนื้อหาไม่ต่อเนื่องกัน					
9	ในบางรายวิชาหลักสูตรกำหนดเวลาในการฝึกภาคปฏิบัติ น้อยเกินไป					
10	เนื้อหาในบางรายวิชาขาดการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณทางธุรกิจที่ควรไปใช้ในการปฏิบัติงาน					

ที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11	การจัดลำดับเนื้อหาวิชาในแต่ละรายวิชาไม่ได้เรียงลำดับความยากง่าย					
12	จุดมุ่งหมายของแต่ละรายวิชาไม่ชัดเจน					
13	เนื้อหาในหลักสูตรบางรายวิชามีภาคปฏิบัติน้อยเกินไป ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะ					
14	เนื้อหาในรายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา					
	ด้านการเรียนการสอน					
15	การจัดการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับวัยและระดับการศึกษาของผู้เรียน					
16	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน					
17	การจัดวิทยากรมาบรรยายพิเศษน้อยเกินไป					
18	ภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาแต่ละวิชาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตของวิชานั้น ๆ					
19	การศึกษาดูงานนอกสถานที่มีเวลาน้อยเกินไป					
20	วิธีการสอนไม่สอดคล้องกับรายวิชาที่เรียน ส่วนมากใช้การบรรยายเพียงอย่างเดียว					
21	วิธีการสอนส่วนใหญ่ไม่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
22	การจัดกิจกรรมการเรียนไม่สอดคล้องกับระดับสติปัญญา ความสามารถของผู้เรียน					
23	เวลาที่ใช้ในกิจกรรมกลุ่มการเรียนการสอนน้อยเกินไป					
24	งานที่ผู้สอนมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียนมีจำนวนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลา					
25	วิธีการจัดการเรียนการสอนไม่เน้นให้ผู้เรียนรู้จักการแก้ปัญหา					

ที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26	ผู้สอนขาดความชำนาญในการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน					
27	การวัดผลและประเมินผลขาดความหลากหลายไม่มีความเหมาะสมในรายวิชา					
28	เกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผลและประเมินผลกำหนดไว้คลุมเครือไม่ชัดเจน					
29	ผู้สอนมิได้ทำการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ					
30	การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนของผู้สอนแต่ละคนขาดความเป็นธรรมและเที่ยงตรง					
	ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน					
31	สภาพบรรยากาศในชั้นเรียนไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้					
32	เอกสาร ตำรา สำหรับค้นคว้า มีจำนวนน้อย					
33	ความไม่พร้อมของห้องเรียน อาคารเรียนและเก้าอี้นั่งฟังบรรยาย					
34	สภาพในห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้อุปกรณ์					
35	จำนวนสื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์					
36	ผู้เรียนไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้อุปกรณ์ เพื่อนำเสนอประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน					
37	พื้นที่ในห้องสมุดมีความคับแคบเกินไป					
38	สื่อ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนไม่ทันสมัย และไม่มีประสิทธิภาพ					
39	การบริการน้ำดื่ม มีไม่เพียงพอ และมีไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน					

ที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
40	ภายในชั้นเรียนยังขาดอุปกรณ์ที่ประกอบกับสื่อการเรียนการสอน เช่น ปลั๊กไฟ จอรับภาพข้ามศีรษะ เครื่องขยายเสียง ฯลฯ					
41	สถานศึกษาจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนได้ใช้พักผ่อนในช่วงพักน้อยเกินไป					
	ด้านผู้เรียน					
42	ผู้เรียนไม่มีเวลาด้านคว้าเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน					
43	ผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าห้องสมุด หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน					
44	ผู้เรียนไม่กล้าซักถามผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจในขณะที่เรียน					
45	ผู้เรียนมีความแตกต่างทางด้านประสบการณ์ และทักษะการปฏิบัติงาน					
46	ปัญหาด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียน					
47	ผู้เรียนมีภาระรับผิดชอบทางครอบครัว ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน					
58	ความไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียนของผู้เรียน					
59	บุคคลในครอบครัวไม่ให้การสนับสนุนในการเรียนของผู้เรียน					
50	ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน					
51	ผู้เรียนเป็นโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน					
52	ผู้เรียนขาดการวางแผนที่ดีในการเรียนและการทำกิจการเสริมการเรียน					
	ด้านผู้สอน					
53	ผู้สอนขาดความเป็นกันเองกับผู้เรียน					

ที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
54	ผู้สอนบรรยายไม่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน					
55	ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน					
56	ผู้สอนขาดความเอาใจใส่ต่อปัญหาการเรียนของผู้เรียน					
57	ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในระหว่างเรียน					
58	ผู้สอนบางคนเข้าสอนไม่ตรงเวลา					
59	ผู้สอนขาดทักษะ ขาดความรู้ในการถ่ายทอด					
60	ผู้สอนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้เรียนได้					
61	ผู้สอนขาดการแสดงออกซึ่งการมีมนุษยสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน					
62	ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไปทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน					
63	ผู้สอนไม่นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น การกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ ฯลฯ					

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหาร

- 1. **ด้านหลักสูตร.....**
.....
.....
.....
- 2. **ด้านการเรียนการสอน.....**
.....
.....
.....
- 3. **ด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน.....**
.....
.....
.....
- 4. **ด้านผู้เรียน.....**
.....
.....
.....
- 5. **ด้านผู้สอน.....**
.....
.....
.....

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นายสมนึก ดีหะสิงห์
เกิดวันที่	12 สิงหาคม 2498 อายุ 48 ปี
สถานที่เกิด	จังหวัดเพชรบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	นักวิชาการศึกษา 6 หัวหน้ากลุ่มงานกิจการพิเศษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	29 / 3 หมู่ 8 ต. นาวั่ง อ. เมือง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2514	ม.ศ. 3 โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2518	ป.กศ. สูง วิทยาลัยครูเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2527	ปริญญาตรี วิชาเอกบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช
พ.ศ. 2527	ปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยครูเพชรบุรี จังหวัด เพชรบุรี
พ.ศ. 2546	กศ.ม. (วิชาเอกธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ